

Číměřský

zpravodaj 2023

Obec Číměř

Obsah

Společenská kronika	4
Stalo se	8
Knihovna	34
Rozhovor	54
Publicistika	46
Fotogalerie	50

Vážení spoluobčané, milí Číměřáci, je tu konec roku, k němuž již potřinácté neodmyslitelně patří i Číměřský zpravodaj. Najdete v něm opět shrnutí těch nejdůležitějších informací a událostí, které se během tohoto roku u nás v Číměři udály.

I letos jich bylo mnoho. Podařilo se nám opět získat dotace z evropských či národních fondů a díky nim realizovat nemalé investice, které opět pozvednou, zmodernizují a zpříjemní život nás občanů. Jednalo se například o opravu lesní cesty k Dalešické přehradě, vybudování splaškové kanalizace a vodovodu pro další čtyři novostavby v lokalitě novostaveb, novou místní komunikaci, taktéž v této lokalitě novostaveb, ale také výsadbu dalších listnatých stromů. Kromě těchto velkých investičních akcí jsme nezapomněli ani na drobnější opravy na našem společném majetku.

Nezapomněli jsme ani v přípravných pracích na dalších velkých investičních akcích, které máme rozpracované, ať je to vybudování cyklostezky do Vladislavi, parkoviště u obecního úřadu, vybudování dětské skupiny, výběrové řízení na zřízení RE-USE centra či vratného nádobí a další. Všechny tyto akce se stále posouvají kupředu ke zdárné realizaci.

V letošním roce jsme přivítali na obecním úřadě šest nových malých Číměřáčků. Od roku 2015, kdy jsme tuto příjemnou akci zavedli, se tak jejich počet vyšplhal na celkem 29 miminek. Myslím si, že na tak malou obec je to krásné číslo.

O tom, že jsme v Číměři vytvořili a vytváříme dobré podmínky pro život v ní, svědčí i fakt, že se nám podařilo zastavit vylidňování občanů. V letošním roce jsme dosáhli svého maxima, kdy nás v Číměři bylo 231 občanů, tedy nejvíce ve své historii. Naše snažení a směr, který jsme si před léty se svými kolegy nastavili a vytyčili, se nám nyní vrací. Na tomto mají velký podíl moji bývalí kolegové, bývalí zastupitelé pan JUDr. Karel Holub a paní Tatána Slabá, tehdy místostarostka obce. Bez těchto dvou lidí bych se nikdy nemohla pustit do tak velké akce, jako je koupě starého zemědělského družstva, jeho demolice, zástřování a příprava tohoto místa pro výstavbu rodinných domů. Byla to cesta plná nejrůznějších úskalí a překážek, na jejíž konec není vidět řadu let, ale nyní je jasné patrné, že to byla cesta správná. Nové rodinné domy a v nich žijící obyvatelé, kteří Číměři dali nové občánky, jsou tomu důkazem.

Náš každodenní život se však netočí a netočí pouze kolem rozvoje obce, ale také kolem pořádání různých, pro věkově širokou veřejnost společenských a kulturních akcí.

Číměřský zpravodaj. Vydává obec Číměř jednou ročně zdarma všem občanům obce Číměř. Vydáno v prosinci 2023.
Texty: Není-li uvedeno jinak, je autorkou textů Lenka Hůlková. Fotografie: Lenka Hůlková, Jakub Mertl a archiv obce.
Grafické zpracování a tisk: FIBOX, s.r.o. Třebíč. Foto str. 46-47 © depositphotos.com

Foto na titulní straně:

Tereza Pavlíková, Laurinka Kondeková, Natálka Novotná a Kájík Dolák, kteří s námi vítají nové občánky.

Zde patří velké poděkování těm z vás, kteří jste se na jejich přípravách podíleli a pro sebe a své spoluobčany se snažili nachystat pěkné společné chvíle.

Velké poděkování, i když vím, že se na mě zmínění budou zlobit, je úzkému okruhu lidí, bez kterých by Číměř nebyla takovou, jaká je. Kromě mé rodiny, která mi je stále velkou oporou, jsou to jmenovitě pan Pavel Kaboněk, pan Josef Lavický, pan Šimon Slabý a v tomto roce se k těmto pracovitým a šikovným pánům přidala i paní Marcela Havelková. V letních měsících zalít stovky stromů, keřů, květin, zelené plochy udržovat v takovém precizním stavu, jako poslední roky máme v Číměři, to dá, věřte či ne, sakryš hodně práce.

Mnozí z vás jistě sledují veřejná prostranství v jiných obcích, a tak asi spolu se mnou složí jmenovaným poklonu, srovnají-li tyto obce s Číměří. Nejedná se pouze o údržbu v intravilánu obce, ale mnoho úsilí, času a energie, které naše pány stojí i údržba extravilánu obce, tedy například v údolí Válov, v mokřadech a na pastvinách, ale také sekání a údržba v lese podél cyklostezky, herních lesních prvků, struh apod. Paní Havelková si vzala téměř za svou starost o květinové a trvalkové záhony. Hodně času „vezmou“ i naše ovce, které se za ty roky staly nedílnou součástí našeho společného života. Pro některé se může zdát, že je to samozřejmost, nebo si třeba ani nedovedou představit, co údržba obce obnáší, kolik dá práce, času a financí, aby Číměř vypadala, tak jak vypadá. Za to zmíněným spoluobčanům patří velké díky, nejen ode mě, ale věřím, že jim patří i díky vaše, občanů. Proto když je někdy potkáte, když uvidíte, že je naše společné veřejné prostranství upravené, pochvalte je, poděkujte jim. Vám to neublíží a zmíněné to jistě potěší, i když kvůli pochvalě to nikdo z nich nedělá.

Náš životní komfort nám v tomto roce zvýšil i Kraj Vysočina. Zajistil nám opravu komunikace z Vladislavi až po malou křižovatku. Cesta domů se nám tak stala komfortnější a bezpečnější. Tato akce Kraj Vysočina stála asi 12 milionů Kč.

K příjemným událostem v životě patří i ty méně příjemné, to je prostě skutečnost. Ani nám se letos nevyhnuly. V březnu příštího roku nás čekají nové volby do zastupitelstva obce Číměř. O událostech, které zapříčinily tuto skutečnost, jsem vás již informovala v oběžnících během podzimu.

Ještě bych ráda zmínila jeden pozitivní fakt. Koncem roku jsme uhradili poslední splátky za splaškovou kanalizaci – jednak tu, kterou jsme budovali v lokalitě novostaveb, ale konečně i tu, kterou jsme budovali v předchozích letech přímo v obci. Máme také splacen

i úvěr za vybudování Společenského centra. V příštím roce budeme tedy mít k dispozici o dost větší část financí, než jsme nyní v posledních letech mohli investovat. Toto finančně náročné období jsme zvládli na výbornou. I přesto, že jsme byli takto zavázáni, jsme stále investovali a realizovali velké akce. Bylo to jednak kvůli tomu, že jsme chodili úřadu a obce měli finančně zoptimalizovaný a také, že jsme si spoustu věcí udělali sami, v rámci brigád a pomoci vás občanů.

Vážení spoluobčané, přeji vám, abyste prožili následující svátky v klidu a pokoji, každý po svém, tak jak jste zvyklí. Abyste kolem sebe měli lidi, se kterými je vám dobře, a ve zdraví se mohli společně potkávat i v příštím roce. Těm z vás, milí spoluobčané, kterým v letošním roce odešli vaši nejbližší milovaní rodinní příslušníci, si dovoluji ještě jednou vyjádřit hlubokou soustrast. Přeji vám, abyste tuto tíživou situaci dobře zvládli, nebyli jste sami a na své blízké a život s nimi vzpomínali v tom nejlepším, co zanechali ve vašich srdcích. Přeji všem, ať nikdo z nás není o Vánocích osamocen, ať jsme stále se svými milovanými – a není-li to možné, tak abychom s nimi byli alespoň v našich myšlenkách. Ať se nám v Číměři i nadále daří.

Vaše emeritní starostka
Lenka Hůlková

SPOLEČENSKÁ

Jakoubek s rodinou

Klárka s rodinou

Zoinka s rodinou

KRONIKA

Dominiček s rodiči a bráškou Daviděkem

Lilien s rodinou

Šimonek s rodinou

Vítání občánků

V letošním roce jsme malé Číměřáčky přivítali hned dvakrát. Poprvé to bylo v neděli 23. dubna, kdy za námi na úřad přišli rodiče tří malých princezen.

Nejdříve jsme přivítali maminku paní Lenku Maškovou s přítelem, tatínkem malé Lilien Hort. Rodiče a sestřičku doprovodil jejich syn Lukášek, kterého jsme měli příležitost přivítat mezi nás v roce 2019. Druhými v pořadí byli manželé Pukličtí, kteří

u nás na vítání nebyli také nováčky, v roce 2020 jsme totiž přivítali jejich prvorozeného syna Honzíka. Tentokrát nám na úřad přišli představit svoji dceru, Klárku Puklickou. Do třetice v tento den jsme přivítali Zoinku Svobodovou, kterou za námi na úřad přinesli rodiče Ivana a Stanislav Svobodovi. Všechny tři malé princezničky byly hodné a neplakaly.

Další vítání se uskutečnilo v neděli 17. září. Na tomto vítání jsme naopak přivítali tři kluky. Prvním z nich byl Šimonek Kunst, kterého na úřad doprovodila maminka Hanka Topilová s přítelem Vladimírem Kunstem. Dru-

hým v pořadí byl Dominiček Česnek, kterému kromě rodičů Michaely Králové a Davida Česneka dělal společ-

nost i jeho starší bratříček Davídek, jenž byl mezi nás Číměřáky přivítán v roce 2020. Posledním chlapečkem byl Jakoubek Voneš, kterého nám přišli představit rodiče Sabina a Jakub Vonešovi.

Recitovaly opět naše číměřské děti Natálka Novotná, Elenka Kondeková a Kájík Dolák, které tak přivítaly další své kamarády.

Na klávesy zahrála Eva Lučná, kterou svým krásným zpěvem doprovodila Terežka Pavlíková. Děti od obecního úřadu jako vždy obdržely pamětní list, knížku a malý dáreček, maminky pak na nedělní stůl pěknou kytičku. Tyto jedinečné okamžiky nám opět fotograficky zachytil pan Jakub Mertl, obrázky do pamětní knihy jako vždy nakreslila paní Jana Čehová.

Jsem velice ráda, že se letos Číměř rozrostla o šest nových občánků. A věřím, že si vítání přijdou rodiče některých z nich ještě zopakovat, aby se Číměři přibývali další a další obyvatelé.

Jubilanti

Čech Jiří, 60 let
Doležalová Ludmila, 60 let
Man Karel, 60 let
Štáva Karel 65 let

Kadrnožková Dana, 65 let
Lavická Zdeňka, 65 let
Man Miroslav, 70 let
Komínek Václav, 70 let

Szelle Juraj, 75 let
Štveráčková Marie, 75 let
Čermáková Božena, 75 let
Zásmětová Věra, 75 let

V roce 2022 nás bohužel opustili

Květoslava Česneková, 19. listopadu 2023 ve věku 81 let

Josef Kotrba, 6. prosince 2023 ve věku 78 let

Svatebčané

Hana Hanzlíková, Uhřínov
Zdeněk Pavlík, Číměř
Sňatek 28. října 2023

Narození miminek

Kunst Šimon, únor

Voneš Jakub, duben

Česnek Dominik, květen

STALO SE...

Investice v roce 2023

Splatili jsme:

- 333 336 Kč** splátka v letošním roce na koupi areálu ZD
(z původních 5 mil. zbývá uhradit 2 666 648 Kč)
- 587 897 Kč** poslední splátka splaškové kanalizace a vodovodu v lokalitě novostaveb pro 8 RD,
zbývá uhradit 0 Kč
- 86 344 Kč** poslední splátka splaškové kanalizace

A investovali jsme do (uvádíme pouze větší akce):

- 74 000 Kč** projektová dokumentace „Číměř, parkovací a odstavné plochy u obecního úřadu“
(v případě získání dotace bude uznatelným nákladem)
- 72 600 Kč** dotační management projektu „Obec Číměř Podpora přechodu na oběhové hospodářství“
(uznatelný náklad dotace)
- 732 580 Kč** realizace místní komunikace „Pod Suškou“ Číměř etapa 1. část“
- 119 368 Kč** dodávka stromů a příslušenství
- 181 500 Kč** projektová dokumentace „Dětská skupina Číměř“
(v případě získání dotace bude uznatelný náklad)
- 1 297 018 Kč** splašková kanalizace a vodovod v nové lokalitě ZD pro 4 RD
 - 90 750 Kč** Změna ÚP č. 2 Číměř (máme zažádáno o dotaci)
- 297 136 Kč** oprava povrchu lesní cesty včetně osazení ocelových svodnic
- 101 640 Kč** ocelové svodnice 12ks

Jaké jsme letos získali dotace?

- 150 000 Kč** Program obnovy Vysočiny 2023 – příspěvek na opravu lesní cesty
- 75 000 Kč** Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR), oddělení péče opřírodu a krajinu – obnova pastvin ve Válově
- 119 368 Kč** Nadace ČEZ – výsadba 11 ks listnatých stromů v lokalitě novostaveb
- 600 000 Kč** Ministerstvo pro místní rozvoj – nová komunikace v lokalitě novostaveb
- 7 000 Kč** Nadace ČEZ – čištění břehů Dalešické přehrady
- 711 690 Kč** MŽP „Operační program Životní prostředí 2021 – 2027“ 85% výše dotace – zřízení RE-UCÉ centra + pořízení vratných kelímků, včetně myčky a dalšího příslušenství
- 26 358 Kč** Vak Třebíč – příspěvek na vybudování splaškové kanalizace a vodovodu

A co nás čeká v příštím roce?

- Prodloužení a zatrubnění dešťové kanalizace na Poustkách – začátek roku 2024
- Vybudování parkoviště u obecního úřadu
- Cyklostezka Číměř – Vladislav
- Dětská skupina Číměř

Číměř i v letošním roce pomohla a přispěla:

- 5 000 Kč** Nemocnici Třebíč
- 3 000 Kč** SH ČMS okrsek č. 20 (hasičské závody Kojatín)
- 20 000 Kč** Oblastní charitě Třebíč

Oprava lesní cesty

Z Programu obnovy venkova Vysočiny jsme získali dotaci ve výši 150 tisíc korun na opravu lesní cesty v lokalitě zvané Pytroch. Ta byla několik let ve velmi špatném stavu, v některých místech byly od dešťové vody vymleté koleje s rýhami až půl metru hlubokými. Chtěli jsme cestu udělat sjízdnou zejména pro složky integrovaného záchranného systému. Cesta totiž vede nedaleko lesa u přehrady. V případě požáru nebo například záchranně tonoucích by ji tedy mohly využívat sanitky či vozy hašičů.

Pořídili jsme proto dvanáct kusů ocelových dešťových svodnic, které jsme v tomto úseku usadili a zabetonovali a celou cestu vyspravili stavebním recyklátem z demolice staveb. Celou akci realizovala stavební společnost Renovastav z Valče. Věříme, že opravená cesta zpříjemní také cestu návštěvníkům i majitelům lesa.

Akci jsme uskutečnili hned ze začátku roku – počátkem března, kdy počasí bylo příjemné, a také před tím, než jsou stavební firmy zavaleny množstvím zakázek.

Nová kanalizace a vodovod

V červenci jsme se pustili do další větší investiční akce, a to vybudování splaškové kanalizace a vodovodu, opět v lokalitě novostaveb, tentokrát ke čtyřem budoucím rodinným domům. Tato jediná část splaškové kanalizace je tzv. tlaková, není gravitační jako ve zbývajících částech obce. Tento požadavek byl dán Vodárenskou společností, která pro nás zajišťuje dodávku pitné vody a likvidaci odpadních vod. Důvodem byl jednak terén, ale také skutečnost, že technik si nepřál, abychom vybudovali další přečerpávací stanice z důvodu, že jich v obci máme již hodně a pro Vodárenskou je velice těžké tyto jednotlivé přečerpávací stanice mezi sebou synchronizovat. Na tuto akci se nám podařilo zajistit dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj, ve výši 600 tisíc korun. Podmínkou však je, že tyto čtyři domy musejí být zkolaudované do pěti let. Pokud některý z domů zkolaudován v tomto období nebude, bude se muset ministerstvu vracet poměrná část. Budeme tedy doufat a přát si, aby stavebníci „neotáleli“ a stavby jim šly, jak se říká, pěkně od ruky. Akci realizovala vítězná společnost, opět pan Klee

z Třebíče. Realizační cena byla 1 297 018 korun, dotace činila 600 tisíc korun (již se nám připsala na účet), takže doplatek z našeho společného obecního rozpočtu činil 697 018 korun. Kanalizace i vodovod je zkolaudován, i tady proběhla kolaudace bez vad.

Nové oplocení v bývalém areálu ZD

V areálu ZD jsme v letošním roce provedli malou reorganizaci stávajících skladových prostor. Otevřenou část pod přístřeškem (vedle dílny) máme v plánu pronajmát, a proto jsme přeskupili naše obecní věci. Místo, kde jste byli zvyklí odkládat vysloužilé elektrospotřebiče, je od léta oplocené vlnitým plechem. Rozhodli jsme se tak

z důvodu, že zde nově máme přestěhovány obecní věci, například i betlém apod., a jednak také z estetického důvodu. Elektrospotřebiče i nadále můžete nosit do míst, kde máme tabulku s označením „Zde prosím odkládejte vysloužilé elektrospotřebiče“. My je poté průběžně za oplocení uklízíme. Místo tak dostalo vzhledný ráz.

V lokalitě novostaveb máme další kousek nové komunikace

V letošním roce nás čekalo dokončení další etapy místní komunikace v lokalitě novostaveb. Konkrétně se jednalo o příjezd k novostavbě rodinného domu paní Ivany Možné. Bez vybudování komunikace by nemohlo dojít k pozdějšímu zkolaudování této novostavby. Také se nám komunikací zlepšil příjezd ke stáji, kde máme přes zimu ustájené naše ovečky. Součástí komunikace bylo i vybudování parkoviště, které bylo podmínkou povolení. Legislativa přesně udává, kolik takových parkovacích míst se musí vybudovat v případě výstavby nových rodinných domů.

Tuto zakázku vyhrála firma Jelínek Jaroslav z Nárámče, realizace proběhla v letních měsících. Bohužel akce není ještě zcela dokončena, kolaudace tedy proběhne v jarních měsících, jakmile klimatické podmínky dovolí stavbu dokončit. Na tuto akci jsme čerpali výhru z loňské výhry v soutěži Vesnice roku 600 tisíc korun. Vysoutěžena částka byla 732 580 korun, z našeho rozpočtu jsme tedy uhradili pouhých 132 580 korun. Opět jsme tedy touto investicí posunuli novou lokalitu rodinných domů kupředu, stejně tak i podzimní výsadbou stromů v této části.

Nové stromy v lokalitě novostaveb

místo. Zároveň touto výsadbou odcloníme veřejný prostor od novostavby, takže zde budou mít stavebníci soukromí.

Na výsadbu těchto stromů jsme pozvali naše nejstarší spoluobčany. Někteří se nemohli zúčastnit ze zdravotních důvodů, ale nakonec se jich sešlo v sobotu 11. listopadu dost a mohli jsme tak symbolicky zasázet jedenáct stromů (dvě lípy velkolisté, jeden dub letní, tři jasany ztepilé, dva javory babyky a tři javory klen). Dalším generacím tak zanechají nejen vzpomínku na událost vzdálenou třeba desítky

V létě jsme dokončili zhotovení nové místní komunikace, k novostavbě rodinného domu paní Ivany Možné. Poté, co byla komunikace hotova, byl jasně vymezený prostor, kde se může vysadit jaký strom, ať už z hlediska jeho budoucího růstu či estetiky prostranství. Podali jsme opět žádost do Nadace ČEZ o finanční podporu na výsadbu stromů ve výši 119 368 korun. Zahradní architekt nám navrhl druhově různé listnaté stromy, aby v budoucnu v tomto místě vznikl lesopark. V tomto místě budou v jarních měsících nově i dvě odpočinkové lavičky, takže budeme mít další místo, kde si budeme moci sednout, odpočinout, popovídat si, rozjímat. V budoucnu, až budou stromy vzrostlé a udělají koruny, to bude příjemné

let, ale i krásné odpočinkové místo. Jsme moc rádi, že Nadace ČEZ k nám i tentokrát byla štědrá a díky ní jsme mohli tuto naši lokalitu opět pozvednout.

Tři králové u nás vykoledovali rekordní částku

Letošní Tříkrálová sbírka u nás v Číměři proběhla v sobotu 7. ledna. I tento ročník překonal všechny předešlé, Číměřáci přispěli částkou 13 119 korun, ve Střížově pak mudrcové vykoledovali 3135 korun.

Děkujeme vám všem, kteří jste těmto koledníkům otevřeli dveře a také svá srdce. Pomohli jste lidem v nouzi, kteří si bez naší pomoci sami v tomto světě neporadí.

Tříkrálová sbírka se v České republice koná od roku 2001. Nicméně i jména mudrců mají své významy. Kašpar znamená strážce pokladů a je orientálního původu. Melichar značí můj král, mé světlo a je hebrejského původu. A Baltazar pocházející z Babylonie znamená ochraňuj můj život, králi.

Mudrci přinášejí zlato, kadidlo a myrhu. Zlato označovalo královskou důstojnost a moc. Znamená, že Ježíš je král. Kadidlo označovalo duchovní sílu a oběti. Znamená, že Ježíš je Bůh. A myrha byla znamením lidství. Znamená, že Ježíš je člověk a bude trpět.

Tří králové budou Číměří procházet i v roce 2024, a to v sobotu 6. ledna v dopoledních hodinách, opět pod vedením slečny Marušky Pavlíkové.

A co vlastně znamená K+M+B, které koledníci píší lidem na dveře? Není to Kašpar, Melichar a Baltazar, tedy jména oněch tří mudrců, ale **Kristus Mansionem Benedicat**, což znamená **Kriste, požehnej tomuto obydlí** v tomto roce. Proto za zkratku K+M+B přidávají ještě letopočet.

Nový pan prezident dohlíží na chod úřadu v Číměři

Pan Dušan Prachař, náš jedinečný inkoustář nám do kanceláře obecního úřadu zcela zdarma nakreslil portrét nového prezidenta Petra Pavla.

Pan prezident tu bude v dobré společnosti, protože spolu s ním na chod úřadu už dohlíží i jeho předchůdci T. G. Masaryk a Václav Havel, rovněž od pana Prachaře.

Věřme, že nový pan prezident bude naši republiku reprezentovat stejně důstojně jako pánové Masaryk a Havel.

Opět jsme zahájili rok ohňostrojem

Prvního ledna v 17.00 hodin jsme přivítali nový rok ohňostrojem. Letos jsme se sešli na prostranství u obecního úřadu a společně jsme si užívali barevné monumenty a obrazce. Letos byla pěkná viditelnost, nebyla mlha, přítomní opět ocenili ohňostroj potleskem. Poté si všichni zúčastnění popřáli hodně zdraví a všechno dobré do roku 2023.

Taneční pro dospělé

Deset nedělních večerů jsme se scházeli na tanečních pro dospělé. Tanečními mistry byli opět manželé Novosádovi. První taneční hodina začala 2. ledna, od páté hodiny večerní do půl sedmé se tancům učili začátečníci, po nich se pak další hodinu a půl tanci oddávaly pokročilé taneční páry. Závěrečná hodina se konala 12. března. Začátečnicků bylo osm tanečních párů, pokročilých deset tanečních párů. Jednalo se o ideální počty, protože více párů by nemělo v sále dostatek prostoru. Těchto deset večerů uteklo velice rychle. Začátečníci se při nich naučili polku, valčík, tango, waltz, salsu, cha-

-chu, jive, swing a mazurku. Pokročilí tanečníci pak měli ještě navíc sambu, rumbu a quickstep.

Taneční jsou u nás oblíbené, byť někdy se jedná o náročnou činnost. Užíváme si při nich však

spoustu legrace, zároveň je to čas, kdy si partneři mohou užít jeden druhého, krásně se obléci a mít čas sami pro sebe.

Paní Novosádovou jsme za její úsilí odměnili krásnou kyticí a zároveň se domluvili, že budou-li zájem, Novosádovi uspořádají taneční pro dospělé i přes příští rok. Tedy již potřetí. Pokud byste rádi do tanečních chodili, ale máte obavy, ničeho se nebojte, manželé Novosádovi jsou profesionálové. Každému páru rádi pomohou a všechny kroky vysvětlí.

Dětský karneval ve Společenském centru

Po tříleté covidové pauze jsme v neděli 13. března opět mohli pro naše nejmenší uspořádat dětský karneval. I tentokrát za dětmi, jichž se sešlo celkem čtyřiatřicet, přijel bavič pan Šimon Pečenka. Děti v maskách si kar-

neval užily i s rodiči, a to díky různým hrám, tancům, úkolům, ale pobavily se i při mluvení na mikrofon, když představovaly své masky. V příštím roce tento oblíbený a navštěvovaný karneval opět uspořádáme.

První pomoc očima dětí

Naše nejmenší děti jsme poprosili, aby nám nakreslily nebo jinak ztvárnily, co se jim vybaví pod pojmem první pomoc. Do této výzvy se celkem zapojilo sedmadvacet dětí, některé z nich namalovaly i více obrázků. Část zvolila i netradiční pojetí, například vyrobily lékárníčky z krabice.

S našimi nejmenšími výtvarníky jsme se sešli ve středu 22. března ve Společenském centru, kde jsme slavnostně zahájili výstavu na téma „První pomoc očima dětí“. Děti přišla pozdravit i paní záchranářka Pavlína Havlenová, která má s pomocí druhým bohaté zkušenosti. V sanitce, kterou i řídí, jezdí k nehodám či různým úrazům. I paní Pavlínce se obrázky moc líbily, děti chválila a pěkně jim o první pomoci a o tom, jak je důležitá, povíдалa. Děkujeme za její milá slova a za pozvání na záchranářskou stanici do Třebíče.

Jak se na vernisáž výstavy sluší a patří, nechyběl na ní ani přípitek šampaňským – samozřejmě tím dětským, jahodovým. Každé děťátko dostalo také sladkůstku a od paní místostarostky výborné muffiny.

Děkujeme dětem za krásné obrázky, které nám udělaly velkou radost, a velké díky patří i maminkám, které na nich mají velkou zásluhu. Tyto výtvary našich nejmenších Číměřáčků jsme využili i v soutěži Vesnice roku 2023 coby ukázkou činnosti číměřských dětí.

Zabijačka podruhé

Loni jsme poprvé zorganizovali obecní zabijačku. Jelikož měla velký ohlas, rozhodli jsme se, že ji přichystáme i v letošním roce. Tentokrát jsme na vás byli více připravení, většinu výrobků naši šikovní pánové vyrobili den předem. Díky tomu jste již od deváté hodiny ráno mohli nakoupit téměř všechny dobroty a na naše pány nebyl kladen takový velký tlak.

Jelikož nám počasí nepřálo, silně foukal vítr, který by odnesl stany a všichni by mrzli, byli jsme nuceni zaimprovizovat. Zabijačkové výrobky jsme tedy prodávali v sále Společenského centra, a ne na jeho venkovním nádvoří jako loni. Mnozí z vás tuto variantu ocenili, protože dobroty tak

mohli ochutnat přímo v sále a k tomu si dát čepované pivo nebo jiný chutný nápoj. Toto měly v režii naše milé dámy, velké díky však patří i pánům, kteří přípravám věnovali velké úsilí. Kdo zabijačku někdy dělal, ví, jakou práci to dá. Moc děkujeme organizátorům i návštěvníkům a někdy příště se těšíme opět na viděnou.

Korálkování v Číměři již potřetí

Již potřetí se uskutečnil pod vedením paní Evy Pracharové kurz korálkování nazvaný Korálový workshop – Peyote steh pro začátečníky. Tentokrát si účastnice v sobotu 25. března v zasedací místnosti obecního úřadu vyrobily nádherné náušnice. Naše dámy je trpělivě navlékaly a vyráběly dvě a půl hodiny. Obdivuhodná je zejména jejich trpělivost s touto titěrnou prací. Ne každý by ji totiž zvládl.

Cestovatelské vyprávění ve Společenském centru

V našem Společenském centru jsme v sobotu 18. února opět přivítali dobrodruha a cestovatele Jindřicha Bud'u z Vladislavi a jeho přítelkyni Vlad'ku Paterovou.

Tito dva cestovatelé nás v předešlých putováních s sebou „vzali“ například do Dagestánu, Rumunska, Kosova, Srbska, Arménie, Makedonie, Albánie a do dalších zemí. Nyní nám cestovatelé ukázali Uzbekistán. I tentokrát bylo vyprávění poutavé, plné fotografií lidí, měst a tamní krásné krajiny. Vyprávění dokonce navštívili i oprav-

diví Uzbeki – pan Saginbaj Ibragimov s chotí Gulnarou a synem Inamjanem a jeho chotí Orazgul, se kterými se Jindra s Vlad'kou v Uzbekistánu seznámili. Tito Uzbeki nám jako poděkování připravili překvapení – upekli pirožky, které jsou u nich tradičním a oblíbeným jídlem. Stejně jako na všech promítáních i zde se vybíralo dobrovolné vstupné. Výtěžek 2400 korun z něj nepřípadl obci, ale Jindrovi a Vlad'ce, kteří jej věnovali na dobročinné účely v Uzbekistánu.

Ilustrátor jako skvělý bavič dětí i dospělých

Spoustu zábavy jsme si užili s panem ilustrátorem Adolfem Dudkem, který nás navštívil ve Společenském centru. Potěšil všechny děti, ale na paškál si vzal i jejich rodiče a prarodiče. Maminky například musely princezně namalovat ruce, či perníčky na perníkovou chaloupku, jeden tatínek musel zahrát koblížka na sádle smaženém,

další zase recitoval a jeden děda hrál Jeníčka, který loupe čarodějnici perníček.

Pan Dudek dětem přinesl

i knížky se svými ilustracemi, které byly na akci k zakoupení. Do obecní knihovny nám daroval dvě včetně věnování. Jeho umění, kdy jsou mu odměnou rozzářené dětské oči a spokojení malí i velcí čtenáři, je nádherné. Přejeme mu mnoho uměleckých úspěchů a těšíme se opět na viděnou. Rádi ho totiž v Číměři opět přivítáme.

Děti rámusily, až se Číměř otrásala

Když děti dělají velký rámus, většinou to dospělí nesou poněkud nelibě. Jinak je tomu ale na Velikonoce – tehdy naši malí Číměřáčci za hluk, až uši zaléhaly, dostali sladkou odměnu. Od Zeleného čtvrtka až do Bílé soboty totiž chodilo po Číměři dvaadvacet dětí, jež svými hrkačkami nahrazovaly zvony, které podle tradice odletěly do Říma.

Hrkání spojené s procházkou po Číměři jako vždy zor-

ganizovala rodina Pavlíkova, letos poprvé tento hezký zvyk zaštitila obec. Paní Kateřina Pavlíková dětem zároveň vysvětlila, proč jsou jejich hrkačky tak důležité a proč se s nimi chodí zrovna na Velikonoce.

Děti byly moc šikovné, hrkání si užívaly a od chození po vesnici je neodradil ani páteční mírný deštěk, či sobotní sníh. Těšíme se tedy na příští rok, kdy nás rámušem z hrkaček opět potěší.

Tradiční opékání makrel

K jaru neodmyslitelně patří výborné opékané makrely. Již mnoho let za námi v tomto čase jezdí pan Slavík z Překova, který nám tuto dobrotu připravuje. Letos

byl v Číměři 6. května. To, že jsou makrely velice chutné a oblíbené, mohou mnozí z vás sami potvrdit. Makrely od pana Slavíka jsou také typické tím, že na ně vždy stojí dlouhé, stále neubývající fronty lidí. Každoročně máme pro strávníky přichystané party stany s lavicemi, kteří si tak mohou posedět a popovídat, dají si k rybě čepované pivo, limonádu, někteří i něco ostřejšího. Na roze-stavení party stanů má největší zásluhu pan Pavel Kabaněk, který zatím nechyběl u žádného opékání a který pro vás vždy zázemí pěkně připraví. Letos nás jen trochu zaskočilo počasí, protože ke konci opékání začalo pořádně pršet.

S panem Slavíkem jsme domluveni, že pokud mu bude i v příštím roce sloužit zdraví, do Číměře za námi opět přijede. Jakmile budeme mít odsouhlasený termín, rádi se s vámi o něj podělíme.

Včelky

Tento rok jsme se rozhodli pořídit obecní včely. V údolí Válov tak vyrostly tři pestrobarevné úly a po okolí se rozletěly tisíce včelek. Jejich snažení přineslo výsledky v podobě osmatřiceti kilogramů medu – který jako dárek dostaly všechny domácnosti v Číměři.

Údolí Válov jsme v minulých letech hodně revitalizovali. Je tam rybníček, turistická odpočívka, vede kolem cyklotrasa a nedaleko odtud se pasou i naše obecní ovce. A protože je všude v okolí i hodně zele-

ně, nasazení úlů se včelami se vyloženě nabízelo.

O včely pečujeme pod dohledem včelařky Jitky Havelkové z nedaleké Vladislavi. Pro náš první med jsme nechali vyrobit speciální polep na skleničky a do nich med rozlili. Poprvé jste ho dostali v červenci a mohli tak vidět, jak byly naše včelky pilné. Odezva byla velmi dobrá, říkali jste, že vám toto tekuté zlato chutnalo. Do budoucna plánujeme další výrobu medu, který vám také potom dodáme. Zároveň bude sloužit i coby dárek pro různé návštěvy obce.

Na podzim došlo k přeléčení včelstev, stejně tak jako nyní v zimních obdobích. Včelkám se dařilo, nyní ale mají před sebou první zimu. Snad se nás bude držet začátečnické štěstí a včeličky nám přezimují dobře, bez větších újem. Včelky se líbily také hodnotící komisi, která nás navštívila v rámci soutěže Vesnice roku 2023.

Včelí úly máme tři, ale máme připravený již čtvrtý, tentokrát v bílé barvě, opět s malovanými motivy z Horáčka. Na jaře tedy naše včelky snad rozšíříme ještě o jedno včelstvo.

Návštěva hodnotící komise soutěže Vesnice roku 2023

I v letošním roce jsme se přihlásili do této soutěže, ve které jsme byli doposud velice úspěšní. I přesto, že samotná přihláška i příprava do této soutěže jsou velice náročné, jsme se do toho zase po roce dali. Tentokrát jsme se snažili více zapojit vás, naše občany, protože doposud jsme spíše prezentovali naši práci, investiční akce, kulturní akce, ale bez zapojení širší veřejnosti.

I letos byla konkurence mezi soutěžícími obcemi obrovská. V tomto ročníku jsme získali tzv. Duhovou stuhu, která symbolizuje od každé výherní stuhu něco. Jelikož ji nevyhlašuje žádné ministerstvo, ale Sdružení místních samospráv, finanční odměna není tak zajímavá, jako například za Bílou stuhu (650 000 Kč) nebo za Zelenou stuhu (550 000 Kč). My tedy obdrželi sto tisíc korun.

Slavnostní vyhlášení proběhlo ve vítězné obci Nová Ves u Nového Města na Moravě. Tato vítězná obec se soutěže účastnila již po sedmácté, nyní uspěla na stupni nejvyšším. Musím opravdu smeknout, tolik zájmových skupin občanů si výhru opravdu zaslouží. Doprovodný program měli bohatý, vystoupení dětí ze základní a mateřské školy, vystoupení divadelního spolku, hudebního spolku, fakt to byla paráda. My dostali od hodnotící komise pochvalu, že jsme opět udělali v naší obci kus práce, že jsme se posunuli dopředu, že k nám rádi jezdí, těší se, co je u nás nového, a doporučují, abychom nepolevili a byli i nadále tak aktivní. Kdo ví, třeba to Číměři jednou cinkne.

Listování s Lukášem Hejlíkem

Třináctého června za námi do Společenského centra přijel herec Lukáš Hejlík. Přivezl nám tolik oblíbené vystoupení Listování – Historiky z Tinderu. Děj této knihy zprostředkoval neuvěřitelným hereckým výkonem se svojí kolegyní Pavlou Dostálovou. Hodina byla nabitá energií, smíchem, láskou, očekáváním, napětím, ale i zklamáním... Prostě příběhů ze života. Vystoupení Lukáše Hejlíka jsou u nás v republice oblíbená, navštěvovaná v hojném počtu, nejinak tomu bylo i u nás. S panem Hejlíkem jsme se domlouvali i na dalším vystoupení v roce 2024.

Ovečky už k nám neodmyslitelně patří

I v letošním roce jsme byli úspěšní v získání dotace na obnovu pastvin ve Válově, a to ve 100% výši 75 tisíc

korun. Ovečky jsme letos vyvedli na pastvu o něco později oproti loňsku, a to 19. května. Zpět do stáje se pak vydaly 29. října. I letos někteří z vás pro naše ovečky nasušili výborné seno, za které ještě jednou děkujeme. Šestadvacátého září nás navštívila kontrola z AOPK, jestli máme pastvinu správně spasenou, nedopasky dosekané a zbylou biomasu vyhrabanou a odvezenou. S hrabáním nám i tentokrát pomohli naši spoluobčané, rodiče s dětmi. I tentokrát byla akce v pořádku, poté nám zmíněná dotace byla proplacena.

Autorské čtení ve Společenském centru 12. června

Dokud neustane vlnobití, tak se jmenuje nová knížka, kterou napsala naše spoluobčanka, paní Kristina Janů Pavlíková.

Děj románu se odehrává v současné Francii. Dramatický příběh o mladém manželství je plný tajemství a nepředvídatelných změn.

Kristina Janů několik let žila ve Francii, ke které má stále vřelý vztah. Příběh románu Dokud neustane vlnobití zasadila do atraktivních lokalit – na jih Francie, Lyonu a Paříže. Autorské čtení proběhlo v našem Společenském centru 12. června. Paní Kristina si pro nás připravila chutné občerstvení a také výborné francouzské víno. Knižku si můžete zapůjčit v naší knihovně, do které nám ji paní Kristina věnovala. Rozhovor s paní Kristinou, nejen o knížce, si můžete přečíst v našem zpravodaji na str. 45.

Více o naší paní spisovatelce se dozvíte na: kristinajanu.cz, FB, IG: Kristina Janů – spisovatelka.

Knižke přejeme, ať se čtenářům líbí a dobře čte, a my se těšíme na další autorčin román.

Odměna za vysvědčení

Konec školního roku je u nás již spojený s akcí, která se nám osvědčila a děti ji mají rády. Poslední školní den, letos tedy 30. června, jsme se v odpoledních hodinách sešli s našimi školáky, kteří nám přinesli ukázat svá vysvědčení. Že u nás v Číměři máme šikovné děti, o tom

opravdu „žádná“. Poté jsme se vydali tradičně pěšky do Cukrárny městečko, kde si děti za odměnu vybraly zmrzlinu a limonádu. Chvilí jsme poseděli a poté jsme zase společně pěšky šli nazpět domů. Děti od nás dostaly ještě malou sladkou odměnu.

Letní kino

Pětadvacátého srpna jsme na fotbalovém hřišti promítali českou komedii Prání k narozeninám. Sešlo se nás opět dostatek, počasí nám ale tentokrát moc nepřálo. Během vysílání se třikrát spustil jemný deštěk, tak se di-

váci přesunuli pod stan, poté se opět přestěhovali a takto to během promítání proběhlo několikrát. Nakonec jsme komedii dodivali, plátno nám neuletělo, i když to chvílemi vypadlo, že si zažijeme „Trhák“ i u nás v Číměři.

Mozkohrátky

Po několika letech jsme pro naše nejmenší pozvali do Číměře paní Evu Fruhwirtovou s její Mozkohernou. Tentokrát naše nejmenší doprovodili i jejich rodiče i prarodiče. Mozkohrátky měly u dětí také úspěch, stejně tak jako u jejich, nyní již starších kamarádů. Děti si skládaly, stavěly, doplňovaly různé hlavolamy, musely se u toho soustředit, přemýšlet. Potrénovaly tak logické myšlení a zároveň se pobavily a zasmály.

Čisté břehy a Čistá Vysočina proběhly v jeden den

Po desáté jsme vyčistili naše okolí od odpadků. Letos poprvé si Čisté břehy vzali pod křídla členové ping-pongového spolku. Obdrželi částku 7000 korun od Nadace ČEZ jsme tak za tentokrát použili na vybavení našich hráčů, a to nákupem nových míčků, sítky, dokoupení dresů apod. Při Čisté Vysočině naši dobrovolníci posbírali odpadky ve struhách podél silnic vedoucích do naší obce. Obě tyto akce jsou již nedílnou součástí v jarních měsících a jsem moc ráda, že zájem neupadá, ba naopak. V příštím roce se tyto obě akce budou opakovat, na Čisté břehy máme již z Nadace ČEZ přislíbenou opět finanční odměnu.

Místní oddíl stolního tenisu

Oddíl stolního tenisu SDH Číměř hraje od tohoto ročníku se dvěma týmy. Číměř A postoupila z regionální soutěže II. třídy do regionální soutěže I. třídy. Číměř B začala hrát regionální soutěž IV. třídy.

Pokud Vás zajímá, jak se nám průběžně daří, můžete naše výsledky sledovat na www.stis.ping-pong.cz.

Zveme Vás na tradiční Vánoční turnaj, který se bude konat 29.12.2023.

Všem přeji krásné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok 2024.

Dušan Murín ml.

Prezidentské volby

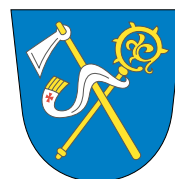

VOLBY

do Zastupitelstva
obce Číměř

Sobota 23. března 2024

7.00 – 22.00 v zasedací místnosti OÚ Číměř

Obec Číměř

Z činnosti ČČK

Vážení spoluobčané,
ráda bych Vás seznámila s činností MS ČČK v Číměři.
Letošní rok jsme začali 10.2.2023 výroční členskou schůzí, kde jsme si připomněli činnost a akce pořádané za rok 2022. A že jich nebylo málo. Po dvouleté odmlce způsobenou Covidem se mimo jiné konala tradiční pouť. S malým dárkem a květinou jsme popřáli u příležitosti životního jubilea 75. let paní Jaroslavě Kotrbové, paní Aleně Láníkové, také jsme popřáli panu Miroslavovi Topilovi a poděkovali jim, za dlouholetou a obětavou činnost pro naši organizaci.

V únoru jsme pořádali společně s dobrovolnými hasiči masopustní průvod masek.

Výtěžek z této akce byl použit na zabezpečení činnosti našich organizací.

Pro občany naší obce jsme 24. 3. 2023 uspořádali školení první pomoci. S první pomocí nás seznámila paní Hana Fukalová ředitelka OS ČČK Třebíč, která dlouhá léta pracovala u záchrané služby.

Dne 13.4. 2023 jsme se zúčastnili aktivu OS ČČK v Třebí-

ci, kde jsme byli seznámeni s jeho činností za rok 2022. OS ČČK v Třebíči má pět místních skupin s počtem 141 členů. Za posledních třináct let klesl počet členů o 299 a ukončilo činnost pět místních skupin.

Naše organizace je jedna z nejvyšším počtem členů. Při soutěži vesnice roku, nás paní ředitelka hodnotila, jako nejlepší organizací na oblasti.

Jako každoročně poslední den v dubnu si děti přizdobily čarodějnicí a vyprovodily ji kolem kapličky na připravenou vatra. Připraveno bylo pro ně spoustu her, opékání klobás a nakonec je čekala sladká odměna v podobě perníčků.

V květnu jsme pořádali turnaj v bowlingu a to nejen k upevnění zdraví, ale také proto, abychom strávili krásné společné odpoledne.

Dne 23. 5. 2023 jsme pomohli zabezpečit soutěž mladých zdravotníků, která se konala v Třebíči na základní škole Týnská.

V červnu 2023 jsme se zúčastnili akce HAPPY RUN ve Valči, kde se uskutečnila sbírka pro malého Milánka, na kterou jsme přispěli 1000,- Kč.

Při letním filmovém představení konaném 25. 8. 2023 se promítal film

Přání k narozeninám a naše organizace měla na starost zajistit občerstvení.

Stalo se již tradicí, že poslední týden v srpnu, pořádáme pro děti rozloučení s prázdninami. Bylo pro ně připraveno deset stanovišť, kde je při plnění různých her a úkolů provázela Tlapková patrola. Po splnění všech úkolů,

na ně čekala odměna v podobě balíčků a mražených dobrot. Děti pak měly možnost si prohlédnout hasičské auto. Na hřišti na ně čekaly skákací hrady v podobě skluzavek a malování na obličej. Zajímavou podívanou přineslo také tradiční fotbalové utkání.

Dne 9. 11. 2023 jsme pořádali setkání na bowlingu a společné posezení.

Dne 19. 11. 2023 jsme obdrželi smutnou zprávu, že ve věku 81. let zemřela paní Květoslava Česneková, která byla členkou naší organizace víc jak dvacet let.

Věnujme jí tichou vzpomínku.

Dne 17. 12. 2023 proběhlo setkání u číměřského betlému, které bylo pořádáno mladými občany Číměře s podporou ČČK. Setkání bylo velice příjemné a to v doprovodu vánoční atmosféry zpíváním koled, voňavým svařákem a čajem pro děti. Během setkání proběhla finanční sbírka pro dvouletého Matyáška Večeřu pod patronací MS ČČK. Na tuto sbírku jsme také přispěli.

Na závěr bych Vám chtěla popřát pevné zdraví, krásné prožití vánočních svátků v pohodě a radosti se svými nejbližšími.

Do Nového roku 2024 přejeme všem lidem dobré vůle mír a pokoj.

Za MS ČČK předsedkyně

Marie Topilová

Z činnosti SDH Čiměř

V dnešním článku se vrátím ještě na konec roku 2022. Dne 10. 12. 2022 proběhla řádná valná hromada sboru a při příležitosti 80. výročí založení sboru jsme před za-

hájením valné hromady slavnostně zasadili na památku okrasný ovocný strom - povedlo se, zjara jabloň krásně vykvetla.

Dne 23. 12. 2022 jsme s dětmi vyrazili nakrmit lesní zvířátka s pány myslivci.

5. února 2023 se konala výroční valná hromada okrsku, kde proběhlo slavnostní předání ocenění za práci s dětmi ve hře Plamen a jubilantům okrsku. Další únorovou akcí byl masopustní průvod.

26. 3. 2023 proběhlo okresní shromáždění okresu v Kralicích. V rámci programu valné hromady se řeší záležitosti okresního sdružení, jeho hospodaření a zhodnocení práce.

Okrskové i oblastní kolo v Kojatíně bylo v květnových dnech.

Hlavní akcí roku 2023 bylo pořádání tradiční poutě. Proběhla na travnatém hřišti ve dnech 16. až 18. června a podařilo se nám, doufám, pobavit spoluobčany. Dalším pozitivem bylo i to, že se nám povedlo vydělat peníze do spolkové pokladny.

Namátková kontrola požární techniky se dle plánu změnila na pravidelnou. Technika je ve stavu, kdy se bude moci okamžitě použít v případě potřeby.

5.7. 2023 se konaly v Zahrádce oslavy založení sboru a i naši členové se zúčastnili slavnostního průvodu.

Elektrosběr nám v letošním roce přinesl do kasičky hezkých 2.595,- Kč.

To, že skončila činnost dětí, podpořilo výbor sboru v rozhodnutí, aby se prodalo nevyužívané osobní auto. To se nám podařilo a peníze čekají na účtu na další využití.

20. října 2023 proběhlo setkání zaslužilých hasičů a funkcionářů.

2. 12. 2023 obešla vesnici Mikulášova družina a potěšila i trochu postrašila malé děti.

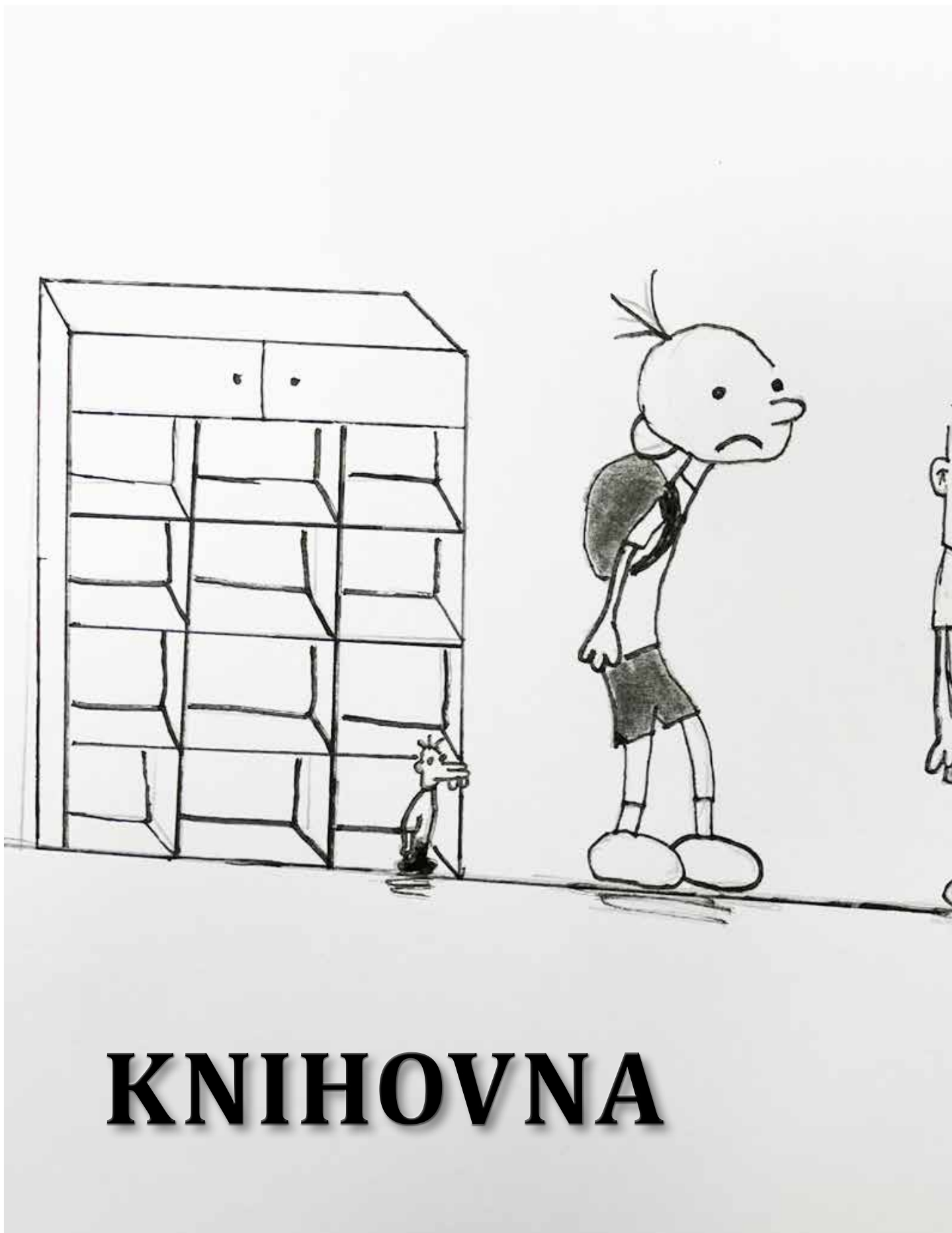
Ráda bych poděkovala všem členům i nečlenům sboru za přízeň a podporu. A těším se, že se potkáme na akcích v následujícím roce. První z nich je výroční valná hromada, která je naplánovaná na 6. 1. 2024. Krásné Vánoce a hodně zdraví do nového roku 2024!

Jaroslava Murínová
Starostka SDH Číměř

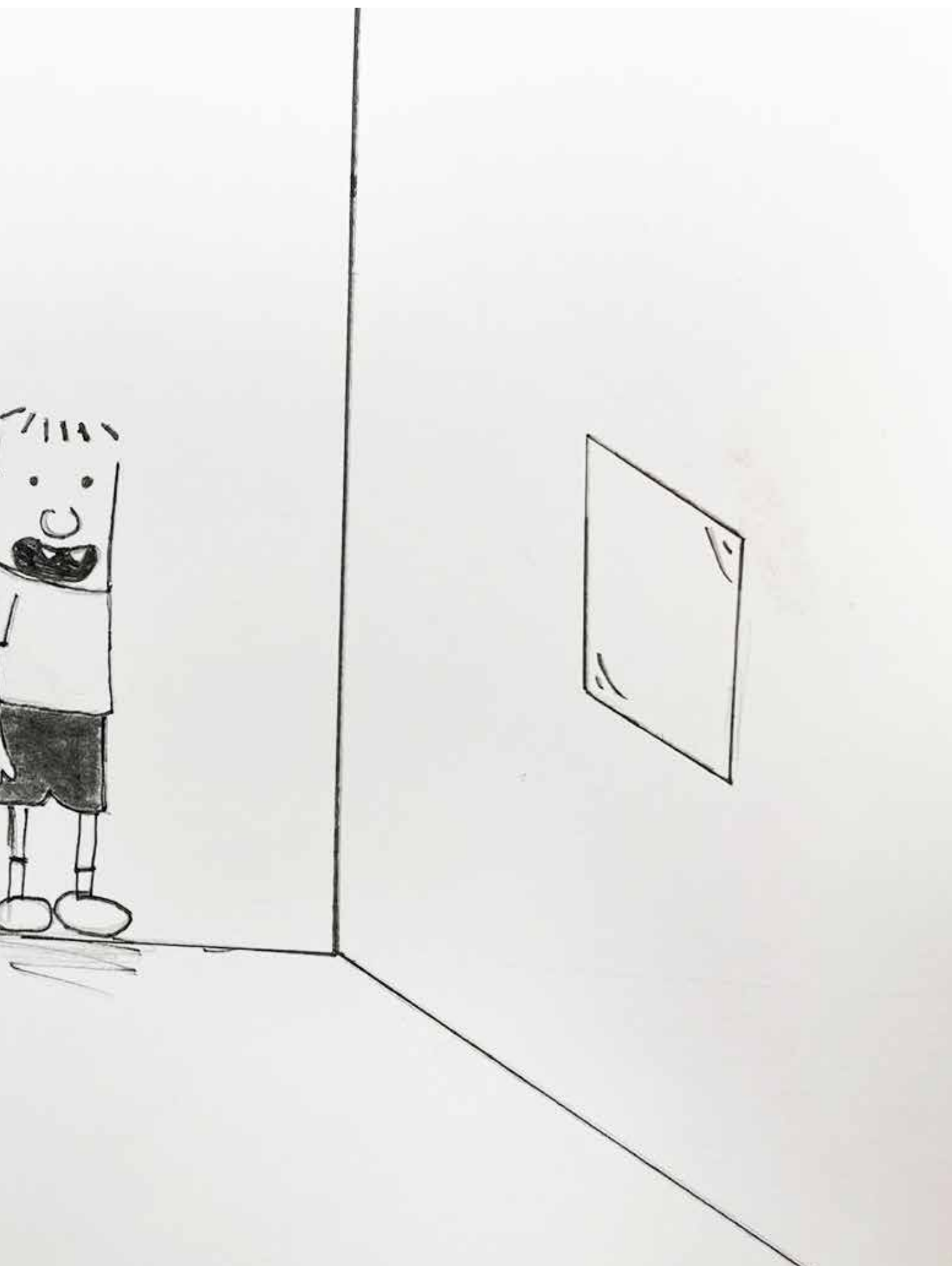
Foto k hasičským článkům:

Jaroslava Murínová

KNIHOVNA

Nej pomlázky

Měsíc duben se nesl v duchu soutěžení. Vyhlásili jsme soutěž o „Nej velikonoční pomlázku“. Byly vyhlášeny dvě kategorie – dětská a dospělácká. Tentokrát účast nebyla tak hojná, jako v jiných akcích, ale i tak se nám sešly v každé kategorii tři soutěžní hodovačky. Vzhledem k nízkému počtu soutěžících jsme se rozhodli odměnit všechny, kteří se do zapojili. V kategorii dospělých byly výhry tektuté a děti obdržely sladké odměny.

Staň se ilustrátorem

Na sklonku školního roku se děti mohly převtělit do role ilustrátora. Malovaly obrázky ze svých oblíbených knížek, pohádek či hrdinů. Sešlo se nám mnoho krásných obrázků od dětí různých věkových kategorií. Veškeré výkresy jsou zařazeny v knize a vy se můžete při jejich prohlížení přenést do světa Káty a Škubánka, prasátka Peppy, maxipsa Fíka a dalších pohádkových postav. Kniha je k nahlédnutí v naší knihovně.

Jarní kytičky

Jaro jsme v naší knihovně vyhlíželi již netrpělivě a přivítali jsme ho akcí „Jarní kyticky v čiměřské knihovně“. Donesli jste nám krásné výrobky vytvořené z papíru, korálek, látek, namalované na papíře a dokonce i několik „živých“ květů. Do akce se zapojily nejen děti, ale svou fantazii předvedli také dospěláci. Kyticky nám knihovnu krásnily po celé jaro a léto.

Pošli pohlednici

V letošním roce jsme se rozhodli zopakovat velmi úspěšnou akci: POŠLI POHLEDNICI. Opět jste nám udělali radost krásnými pozdravy z vašich cest. Celkem nám bylo doručeno 141 pohlednic z nejrůznějších míst nejen České republiky, ale také ze zahraničí. Nejpilnější zasilatelkou byla paní Eva z Náměště nad Oslavou, která

zaslala 53 pohledů. Za její nadšení a ochotu hledat poštovní schránky jsme jí odměnili výborným čiměřským medem. Obrázky z cest budou vystaveny po celý rok v knihovně a vy si je zde můžete prohlédnout a nechat se třeba inspirovat nápadem na rodinný výlet.

Vánoční stromečky

Adventní čas v knihovně se nesl v duchu vánočních stromečků. Vyhlásili jsme soutěž o neoriginálnější vánoční stromeček vyrobený nejrůznější technikou. Knihovnu nám zaplnil celý les nádherných stromečků, ať již vyrobených z papíru, víček od PET lahví, z perníkového těsta, ze dřeva, z knoflíků, či z větviček a šišek. Někteří šikulové použili také brčka, vlnu či dřívka. Veškeré výrobky byly velmi nápadité a originální. Nezávislá porota měla i tento rok těžký úkol – vybrat tři neoriginálnější.

A zde jsou výsledky: na třetím místě se umístil stromeček, jehož kmen byl tvořen otiskem nožičky malé autorky Zojinky Svobodové – zbytek stromečku dozdobila maminka Ivana, druhé místo obsadil stromeček tvořený obrysy dlaní celé mladé rodinky Davida Česneka a vítězem se stal jeden z menších stromečků, který vytvořili ze šišky Mareček a Michálek Věžníkovi s maminkou Lenkou. Všem zúčastněným dětem a rodičům velmi děkujeme.

Co dalšího knihovna nabízí?

Samozřejmě knížky. Během roku došlo k obměně výměnného fondu ve spolupráci s knihovnou Třebíč. Tentokrát jsme se s paní Nevoralovou opravdu „rozsouply“ a dovezly jsme přes dvě stě knížek (ani se nám nemohly vejít do polic). Také jsme pilně rozšiřovali náš vlastní knihovní fond. Pořídili jsme úspěšné knižní novinky, např. Les v domě od Aleny Mornštajnové, Gazely od Patrika Hartla či titul Dokud neustane vlnobití od čiměřské autorky paní Kristiny Janů (Pavlíkové). Nemohli jsme zapomenout ani na děti a do sbírky knížek „Deník malého poseroutky“ přibyl již osmnáctý díl s velmi zajímavým názvem: Škola na odstřel. Toto byl jen velmi krátký výčet všech novinek, které netrpělivě čekají na vaši návštěvu. Přijďte se za námi podívat

a třeba najdete knížku, u které si odpočinete a strávíte hezké chvílky.

Již zažitou službou, kterou vám v knihovně nabízíme je obalování knih, učebnic a pracovních sešitů. Jsme velmi rádi, že této možnosti využíváte a nemusíte se trápit s atypickými tvary a velikostmi, na které je těžké sehnat obal.

Závěrem mi dovoluji, abych vám všem popřála krásné Vánoce plné pohody, štěstí, úsměvů od vašich nejbližších a v novém roce 2024 to nejdůležitější – zdraví. Budu moc ráda, když se i v příštím roce budeme setkávat v knihovně i mimo ni.

Vaše knihovnice
Míša Láníková

ROZHOVOR

s Evou Prachařovou

a

s Kristinou Janů Pavlíkovou

“Moje šperky nejsou pro každého. Stejně, jako jejich (budoucí) majitelky.”

Inspirací pro dnešní článek byla Eva Prachařová, která svou vášeň promítla do své práce. Věnuje se tvorbě úžasných šperků, které, dalo by se říci, mají svůj temperament. Šité šperky z drobných skleněných korálků, to musí mít každá sebevědomá žena! Pojďme se dozvědět více.

Na začátek Vás poprosím, abyste se nám představila.

Jmenuji se Eva, jsem máma tří úžasných dětí. Žiju v České republice, v kraji zvaném Vysočina. Mé civilní povolání spadá do oblasti IT a mé vysněné do oblasti šperkařství.

Výrobě šperků se věnuji už poměrně dlouho. Moje ruce už vyzkoušely mnohé techniky a materiály, vždy se však vracím ke šperkům šitým z drobných skleněných korálků – rokajlu.

Taky si moc ráda čtu, k mým oblíbeným žánrům patří hlavně fantasy – ať už ta veselejší z pera Terry Pratchetta nebo temnější od Cliva Barkera nebo Neila Gaimana.

A abych pořád neseděla – v práci, u korálků, u čtení, tak ještě rekreačně běhám.

Můžete nám představit Vaši tvorbu šperků? Co všechno děláte?

Nejčastěji pracuji technikou šití z korálků a korálkové výšivky. V mnohých špercích obě tyto techniky spojuji, abych dosáhla jedinečného a plně uspokojujícího výsledku.

Okrajově má tvorba zahrnuje také techniky chainmaille (tvoření šperků z kovových kroužků) a ketlování (spojování korálků prostřednictvím kovových nýtků). Při práci s korálky se spoléhám na precizní práci a v nejvyšší možné míře se vyhýbám používání lepidel a plastů.

Zaměřuji se především na výrobu unikátních korálkových šperků, ale nevyhýbám se ani tvoření „nešperkové“ povahy.

Kdy jste začala tvořit a co Vás k tomu vedlo?

Nebudu mluvit o takovém tom dětském tvoření, kdy si člověk dělá věci pro sebe a má radost, když mu to někdo jiný pochválí. Skutečnému vyrábění šperků, které jsou natolik vypracované a kvalitní, že je můžu s klidem a hrdostí nabízet k prodeji, se věnuji asi 15 let.

Vedla mě k tomu právě touha vypracovat se z toho jednoduchého stylu, posunout se někam dál. Člověk se má pořád co učit a v čem se zlepšovat.

Je výroba šperků Vaší prací nebo koníčkem?

Je to koníček registrovaný na finančním úřadě.

Čím se při tvorbě šperků inspiřujete?

Přírodou, četbou, sny.

Čím jsou podle Vás vaše šperky jedinečné?

Nebojím se nejt s proudem. Mám to tak, že když už si na sebe chci vzít nějaký šperk, tak taky chci, aby byl natolik osobitý a výrazný, jako já sama. Nebo aby vyjádřil moji aktuální náladu (ano, ve svém repertoáru mám i vyloženě „dnes na mě nemluv“ šperky).

Prostě chci, aby byl můj šperk vidět. Proto každý šperk vytvářím podle vlastního originálního návrhu, věnuji mu maximální pečlivost a používám pouze kvalitní materiály. Moje šperky nejsou pro každého. Stejně, jako jejich (budoucí) majitelky.

Můžete nás seznámit s procesem, jak takové šperky vznikají?

Šitý šperk je (hlavně časově) velmi náročná technika a přestože čas je u mě permanentně nedostatkovým zbožím (práce, děti,...) věnuji se mu vždy, když to jen trošku jde.

Ráda bych šila a tvořila pořád. Bohužel, nejde to. Nechrlím tedy jeden velešperk za druhým. Každý kousek, který vyrábím, si hýčkám a užívám – možná šiju pomalu, ale šiju jistě a s láskou a vši možnou pečlivostí.

Jak dlouho Vám trvá vytvořit jeden šperk?

Těžká otázka. Jeden pár takových svých „klasických“ náušnic třeba za 5 hodin. Ale třeba velký náhrdelník i několik dní.

Z jakých materiálů nejčastěji vytváříte šperky?

Skleněné korálky Miyuki a TOHO, české broušené a mačkané skleněné korálky. Miluji dřevo. A z kovu už používám jenom nerez.

Máte do budoucna nějaké plány, například rozšířit svoji tvorbu?

Nejsem plánovací typ, takže nemám.

Vytváříte také šperky na přání – podle představ zákazníka?

Obvykle tvořím podle svých vlastních nápadů a návrhů, ale nebráním se ani zajímavým nápadům svých milých zákazníků.

A že ty nápady mají různé formy – od přesně specifikovaného zadání včetně detailního nákresu, po požadavek „vyrob mi něco pro dceru, má ráda modrou barvu a má velká prsa.“

Kde lze Vaše výrobky zakoupit?

Kompletní aktuální nabídka je vždy na [Fleru](https://www.fleru.cz). Taky jsem vidět na [FB](https://www.facebook.com/cimer.cz).

Děkujeme za rozhovor, ať se Vám i nadále daří.

Kristina Janů: Panuje mýtus, že Češky se stěhují do Francie, aby se dobře provdaly

Arnošt Pacola
pacola@horackenoviny.com

TŘEBÍČ/PROVENCE/ČIMĚŘ - Na Vysočině i v Brně vyrůstala pražská rodačka Kristina Janů (1981), která podle vlastních slov strávila třináct let úžasného dětství v Třebíči. Po letech života ve Francii nyní opět zakotvila v Třebíči a vydala svoji úspěšnou prozaickou prvotinu, společenský román, nazvaný Dokud neustane vlnobítí. Požádali jsme ji o rozhovor pro Horácké noviny.

Vím o vás, že jste většinu dětství sice prožila v Třebíči, ale narodila jste se v Praze.

Ano, moji rodiče pocházejí z Prahy, i já jsem se narodila v Praze. Svoji trajektorii mám trochu opačnou než třeba pan Donutíl, který to vzal z Třebíče přes Brno do Prahy. Já jsem to vzala obráceně, z Prahy přes Německo do Třebíče, Brna a Francii zpět do Třebíče. Byla to tedy ještě poněkud delší životní cesta.

Jste tedy „křtěná“ Vltavou a první roky svého života jste prožila v Praze?

Křtěná Vltavou sice jsem, ale abych byla úplně přesná, první tři roky svého života jsem strávila v Německu, v tehdejší NDR, kde měl můj otec práci. Do Třebíče naši rodinu přivedla práce na Dukovanech. Do Brna jsme se stěhovali zase kvůli mamčině práci. V Brně jsem zatím strávila většinu svého života, asi dvacet let.

Takže kdýž se vás někdo zeptá, odkud jste?

Tim, že jsem zpátky v Třebíči, je pro mě spíš odpovědí: Jsem Brňáčka. V Třebíči jsem vychodila základní školu a studovala první ročník střední školy. V dalších studiích jsem pokračovala v Brně. Až strávím více let v Třebíči, tak budu třeba říkat, že jsem Třebíčáčka.

Mám vám to věřit? Starostka Čiměře, paní Hůlková, mi prozradila, že trvalý pobyt máte v Čiměři.

I to je pravda, úředně jsem Čiměřáčka, ale zatím tam nebydlím. Bydlení si tam teprve zřizujeme.

Ve výčtu vašich životních zástávek jste zmínila Francii. Na vaši knize chválí čtenářky právě zasvěcené popisy krajiny a měst Francie. My, Češi, Moravané, Slezané, Horáci i Podhoráci, tam jezdíme obdivovat levandulové pole v Provence, cvrkot cikádk, Paříž, zámky na Loire a středověká městečka s domy pokrytými brázdovitou střešní krytinou. To všechno je pro nás, suchozemce, do určité míry životní sen a ideál.

Domnívám se, že si spousta lidí, kteří tam jezdí na zájezdy, Francii idealizuje. Mým cílem naopak bylo ukázat Francii více reálněji, autentičtěji. Neukazovat jen ty pěkné věci, které zajímají během dovolené. Když se člověk do Francie přestěhuje, je to úplně o něčem jiném.

Z vašeho životopisu vím, že před napsáním prozaické prvotiny jste vydala dvě sbírky poezie.

Ano, takové byly moje úplně literární začátky. Po návratu

z Francie jsem si chtěla splnit svůj sen, který jsem měla od dětství - vydat knihu. Podařilo se mi vlastním nákladem vydat dvě básnické sbírky. V roce 2013 vyšla sbírka Milostná Zemětobě, (psáno dohromady - pozn. autorky).

Hlavní hrdinka vašeho prvního románu, Češka Dominika, která se do Francie přestěhuje, tam jede se zmíněnou navítou. Ale ta navítá se po její svatbě velice rychle změně ve ztrátu orientace v životě a pád do samoty. Novomanžel kamsi zmizel a není k nalezení.

Čtyřladvacetiletá Dominika se přestěhuje do Francie s určitou navítou, jak se bude její život po boku šarmantního manžela Nicolase odvíjet. Nicméně namísto líbánek přichází tragédie, která změni životy všech zúčastněných. Její manžel zmizí, není k nalezení a ona se ocitá sama, doléhne na ni tvrdá realita. Nemá tam rodinu ani přátele, nemluví francouzsky. Snaží se tedy postavit na vlastní nohy, zároveň přijít na klobouk tomu, co se stalo, jakou váhu má její manželství, a zda chce ve Francii zůstat.

Jak se ve Francii domluví?

Mluví pouze anglicky a pak-liže chce ve Francii zůstat, musí se naučit plynule francouzsky. Bez znalosti francouzštiny nemá šanci dostat ani práci umýváním nádobí v restauraci.

Francouzí angličtinu moc nemusíte, že?

Bojuji s ní. Některé věci, jiní méně úspěšně. Raději ve své rodné zemi hovoří francouzsky. V knize věnuji jednu pasáž tomu, jak Francouzí nahlížejí na lidi z Východu. A jak se přistěhovalcům z nejrůznějších zemí daří nebo nedaří přizpůsobit se francouzské kultuře. Například migrantům z Afriky kdysi Francouzí svou zemi hodně otevřeli, ale v dnešní době už to tak pozitivně nevidí. Nemálo právě přistěhovalců ve Francii profituje z dávek státu. Po roce 2007/2008, kdy již nebylo potřeba pracovní povolení, přišla do Francie pracovat i spousta lidí z východní Evropy.

Dnešní doba už je taková, že národy se navzájem vnímají hlavně prostřednictvím svých úspěšných sportovců.

To je pravda. Češi, to jsou pro Francouzce brankář Čech, fotbalista Nedvěd, hokejista Jágr.

Pro ty umělecky založené například Alfons Mucha. Dokonce jsme se s moji francouzskou kolegyní přely o to, zda je obchod s obuví Bata francouzský či český. Věděla jsem, že mám pravdu, rozsoudil nás však až google.

Jak se tedy na nás Francouzí dívají?

I ve své knize zmiňuji, že co se týče žen z východu, které se přistěhují do Francie, bohužel stále panuje mýtus, že tak čini, aby se dobře provdaly, porodily děti a zajistily si dobrý život. Případně se ještě rozvedly a pak žádaly alimenty. Čili manželství na oko. Ale zajímavé je, že tuto fámu spíše šíří muži. V knize to zmiňuji v odlehčeném duchu a samozřejmě to nelze generalizovat.

V Česko-francouzské asociaci v Lyonu, která sdružuje Čechy a Francouzce se zájmem o českou kulturu, jsem si vyslechla nemálo příběhů žen, které se zamilovaly do Francouzce a přestěhovaly se do Francie. V těch příbězích vidím nejen velkou lásku, ale i oběť. Některé Češky se tam stěhovaly ještě před rokem 1989 a měly to hodně těžké. Některé třeba v Československu vystudovaly i vysokou školu, ale ve Francii uplatnění nenašly, protože nezapadly do jejich profesních tabulek a diplomů.

Francouzí jsou hodně zasměření na diplomy o dosaže-

ném druhu vzdělání a podle toho lidí zařazují pracovní i platově. Tudíž mnohé z žen z Československa tam ani neměly možnost získat vysokoškolskou práci. Dnes je situace lepší v tom, že při tamních úřadech práce fungují vzdělávací střediska, ve kterých je možné se během šesti, devíti nebo dvanácti měsíců rekvifikovat na úplně jiné povolání. A získané osvědčení vás zařadí do oněch zmíněných francouzských tabulek.

Je téma vaší knihy, tedy Češky náhle osamocené ve Francii, hodně autobiografické, čerpáte z vaší vlastní životní zkušenosti?

Kdepak, je to čistá fikce, včetně samotné zápletky. Jediné, co je v knize reálné, je pověstná francouzská byrokracie a popisy konkrétních lokalit. Jako třeba jih Francie, kde popisují města, které jsem navštívila - Martignes, Marseille a hodně se věnují také Lyonu, kde se odehrává převážná část románu. Malou část jsem zasadila do Paříže. V tomto směru jsem si vyhrála, protože jsem psala o reálných lokalitách, které jsem navštívila, kde jsem žila. Pouze jednou jsem použila fiktivní městečko, které jsem si pro potřeby zápletky přizpůsobila.

Říkáte - ta města jsem navštívila. Byl to onen turistický vzhled, nebo jste tam žila nějaký čas?

Obojí. Mám sestru ve Francii, která tam žije už 16 let, takže jsem první rok žila u ní, abych se ve Francii rozkoukala a naučila se jazyk. Žily jsme ve Vichy. Neskromně podotýkám, že mi cizí jazyky jdou velmi dobře, tudíž jsem se francouzsky naučila již za devět měsíců. Tim pádem jsem byla schopná se rychle začlenit, udělat si rekvalifikační kurzy. Asi po roce a půl svého pobytu ve Francii jsem začala pracovat jako recepční ve čtyř a pětihvězdičkových hotelích. Krátkou dobu jsem žila v Bordeaux a nejdelší čas jsem strávila v Lyonu.

Jste zkrátka česká autorka s dokonalou znalostí francouzských realit.

Ano, myslím, že jde o moji silnou stránku, kterou jsem knihu oživila.

Jak jste jako prozaička začínala?

Založila jsem si nejprve vlastní blog, kde jsem začínala povídkami. Pak jsem byla oslovena šéfredaktorem webu o knížkách, zaměřeného na knižní recenze a novinky. Pro ten jsem začala psát knižní recenze, reportáže z knižních veletrhů a rozhovory se spisovateli. A protože mě to bavilo, chtěla jsem se v tom vzdělat, nebyl jen samouk a začátečník, vrhla jsem se do on-line kurzu tvůrčího psaní a základů žurnalistiky. Po návratu z Francie jsem docházela i na prezenní kurz v Praze, zaměřený na beletrii.

Zkuste vysvětlit čtenářům okresních novin, co je to tvůrčí psaní, jak se liší od psaní normálního, obyčejného?

Normální psaní je psaní zpráv, dopisů, e-mailů. Tvůrčí psaní znamená, že už tvoříte nějaký příběh a literární útvar. Může to být esej, fejeton nebo soudnicka. Při osvojení si tvůrčího psaní se učíte rozvíjet určitý námět, tvoříte dějový oblouk, pracovat na charakterech postav, vytvářet konflikt.

Je spousta lidí, kteří chtějí tvořit, napsat něco literární hodnotného. Dá se to tedy naučit?

Dá, platí však, že pouhý talent a touha psát většinou nestačí. Tvůrčí tvorba je především o dríně a vytrvalosti. Stručně řečeno - obětujete svůj volný čas, abyste se mohli psaní věnovat a dotáhl příběh do konce.

Jsem na Facebooku součástí několika skupin začínajících i již vydávaných autorů, kde si navzájem radíme, sdílíme své zkušenosti, setkáváme se v rámci autorových čtení, křtů knih. Je to velice fajn být členem takové komunity, která je podporující.

Měla jste sepsanou nějakou dějovou osnovu?

Věděla jsem, jak ten příběh skončí, co bude klimax (vyvrcholení děje). Samozřejmě se snažím psát strukturovaně, což znamená, že si rozdělím román do dějství, scén a později kapitol. Ale musím říct, že částečně píšu i intuitivně. Člověk si může namyslet cokoliv, ale pak to reálně dát na papír, je druhá věc. Některé dialogy mně chodily na mysl úplně intuitivně. Dokonce jsme si napsala něco i dopředu a pak to do příběhu zařadila později, až došlo na ten daný okamžik.

Máte i nějaký sešitek na svém nočním stolku, abyste si rychle zapsala nějakou myšlenku nebo formulaci, které vás napadnou před spaním?

Snažím se zapisovat do mobilu nebo papírového deníčku. Nelze se spoléhat na to, že když usínáte, ráno si na nápad opět vzpomenete. Tak to, bohužel, nefunguje. Vedu si také autorový deník ve Wordu, do něhož si píšu všechny myšlenkové pochody, které mě vedly k určitým rozhodnutím. Rozepisují si v něm i jména postav, jejich charaktery. Píšu si tam poznámky, proč se to či ono v daném dialogu, scéně má či nemá udát. Je to takový paměťový zápisník pro autora, jak v psaní

pokračovat bez logických nesmyslů.

Takže jste v psaní systematická.

Nejspíš ano. Samozřejmě obdivuji tvorce, kterým přijde nápad a vymyslí svoji knihu od A do Z a během čtrnácti dnů ji napíše. Znáím jednu takovou českou autorku, co se zavře na chatě a tam celou knihu víceméně na jeden záťah napíše. To ale do značné míry znamená odpojit se od reálného světa. Zapomenout, že máte manžela, děti, a máte práci, která vás živí a do které musíte chodit. Já třeba pracuji z domova pro zahraniční firmu se sídlem v Praze, což je pro mě velkou výhodou.

Jak dlouho jste pracovala na rukopisu svého románu?

Pracovala jsem na něm zhruba rok. Hodně mi pomohli moji první čtenáři, tzv. betačtenáři, kteří četli rukopis, než jsem ho odeslala do nakladatelství, a poskytli mi zpětnou vazbu. Tímto jim posílám velký dík. V posledním průběhu jsem se psaní, pokud to šlo, věnovala dennodenně, abych rukopis dotáhla do zdárného konce. Betačtenáři na zakončení románu netrpělivě čekaly, což mě pohánělo kupředu.

Jedna věc je napsat rukopis a druhá věc je dosáhnout toho, aby ho některý nakladatel nebo vydavatel jako knihu vydal.

Měla jsem veliké štěstí, že můj rukopis zaujal nakladatelství Fortuna Libri. Vybrala jsem si dotyčné nakladatelství předem, jelikož vydává žánr, který píšu, tedy společenský román nebo hororové „vztahovky“, a také jejich knihy mají neskutečně nádherné obálky. Jedná se sice o menší nakladatelství, nicméně výhodou vnímám právě v osobním přístupu a vstřícnosti. Rukopis jsem jim poslala v listopadu 2022 a nedlouho po Novém roce 2023 mi od nich přišla pozitivní odpověď. A román Dokud neustane vlnobítí vyšel v květnu.

Jako autorka máte určité záost i z polygrafického zpracování knížky s pevnými deskami a zakulaceným hřbetem. Jedna čtenářka na internetu pochválila i její nádhernou letní obálku.

Obálka knihy je luxusní na pohled i na dotek. Je krásně barevná, dokonce hebká. K jejímu vytváření motivu a grafickému zpracování jsem měla možnost se vyjádřit. Se svoji prvotinou jsem po všech stránkách spokojená.

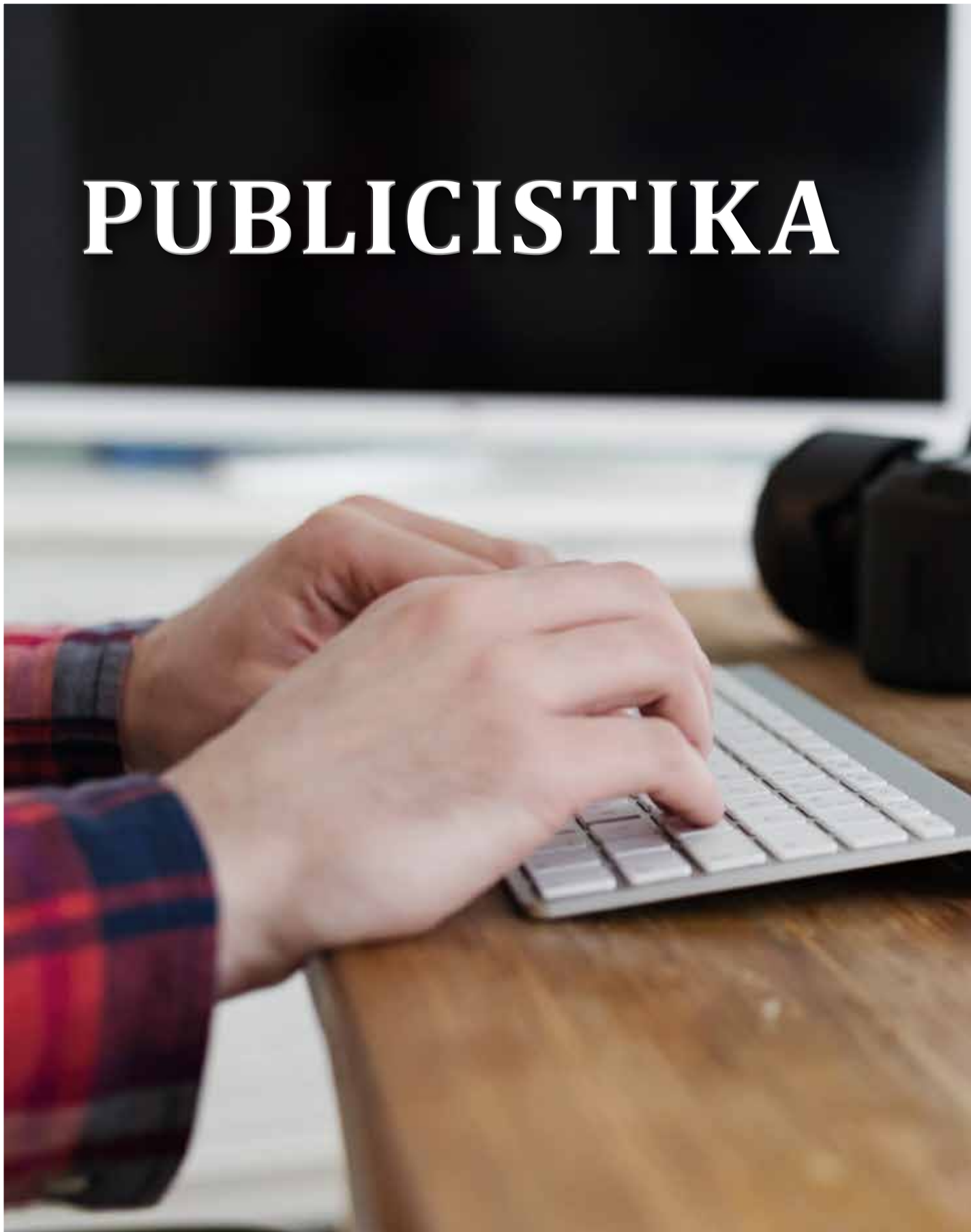
Jistě vás to motivuje k další literární tvorbě.

Už jsem si začala poznamenávat několik námětů a musím se rozhodnout, do kterého se pustím. Domnívám se, že mám stále dostatek témat z prostředí Francie. A samozřejmě mám v plánu psát do budoucna i z českých luhů a hájů. Třeba i z Třebíče nebo Čiměře.

To může být docela voňajstlich, jak se u nás říká hezky česky.

To máte pravdu. Uvidíme, kdy na to dojde. Psát o zahraničí mi dává, jako autorce, přece jen větší volnost.

Foto: Archiv KJ

PUBLICISTIKA

Sedm zpráv z Vysočiny: Kraj má schválený rozpočet na rok 2024 a odstartovaly další ročníky tradičních anket

Přelom roku se nese nejen v případě Kraje Vysočina, ale i v běžné agendě měst a obcí, v duchu schvalování nových rozpočtů. Ten krajský pro rok 2024 je maximálně orientovaný na investice jak v dopravě, tak ve veřejných službách, které kraj pro občany zajišťuje – tedy v oblasti školství, sociálních služeb, kultury nebo například ve zdravotnictví. Na tomto místě obvykle uvádím největší krajské projekty, nebudu tedy dělat výjimku: Příští rok máme v plánu zahájit stavbu druhé části jihovýchodního obchvatu Jihlavy, v Ledči nad Sázavou postavíme nové dílny pro CNC stroje, v Havlíčkově Brodě na střední škole stavební plánujeme rozšíření výukových prostor a malým tajemstvím je, že bychom do prací rádi zapojili i žáky. Čeká nás zahájení staveb nových výjezdových základen záchranářů v Bystřici nad Pernštejnem a Telči, na hradě Kámen vyrostě návštěvnické centrum a pro Nemocnici v Novém Městě na Moravě opravíme gynekologický pavilon. Především nás ale čeká významná sportovní událost. V novoměstské Vysočina Areně se od 7. do 18. února 2024 pojede Mistrovství světa v biatlonu a každý fanoušek se počítá.

Schválený rozpočet Kraje Vysočina

Kraj Vysočina bude příští rok hospodařit s rozpočtem zhruba 20 miliard korun. Rozhodli o tom v prosinci krajszí zastupitelé. Mezi největší kapitoly patří tradičně školství se schválenými téměř 10 miliardami korun a doprava, která počítá s výdaji zhruba 3,5 miliardy korun – ty kraj vydá na pokrytí ztráty veřejné dopravy a na opravy a modernizaci silnic. Více než jedna miliarda je v krajském rozpočtu připravená na veřejné stavby – opravy škol, muzeí, hradů, ale také na stavby ve zdravotnictví. 1,5 miliardy půjde příští rok na zajištění sociálních služeb. Kraj také vypíše 35 dotačních programů, na které je v rámci Fondu Vysočiny připraveno 363 milionů korun, o téměř 30 milionů více, než loni.

Půl miliardy na sportovní infrastrukturu

Historicky nejvyšší částku rozdělí Kraj Vysočina v následujících letech mezi 15 měst s rozšířenou působností na jejich vlastní projekty výstavby, oprav nebo modernizace sportovní infrastruktury. Půl miliardy z krajského rozpočtu pomůže usklopit realizaci projektů, které města plánují, nebo je mají už připravené a dosud jim na ně chyběly peníze.

Sedmidenní zvýhodněná jízdenka VDV

Kraj Vysočina od 1. 1. 2024 zlevňuje jízdné pravidelným cestujícím. Nově nabízí v autobusech i vlacích zvýhodněnou sedmidenní jízdenku. Ta bude platit sedm dní ode dne zakoupení a opravňuje držitele využít veřejnou dopravu v trase na ní uvedené bez omezení počtu jízd v obou směrech. Cestující si kupuje jízdenku až do cíle své cesty, i když přestupuje. Při koupi sedmidenní jízdenky zaplatíte pouze hodnotu necelých čtyř párů jízd. Cenu jízdného je možné stanovit pomocí tarifního kalkulátoru na www.verejnadopravavysocin.cz.

Sklo z Vysočiny na seznamu UNESCO

Česká ruční výroba skla je nově zapsána na seznam nehmotného kulturního dědictví UNESCO. Vysočina je v současné době druhou nejdůležitější sklářskou oblastí v České republice. Proslulost vysočinského sklářství např. dokumentuje letos otevřená Galerie na Milovské huti.

Ankety Zlatá jeřabina a Skutek roku

Na Nový rok zahájí Kraj Vysočina příjem nominací do tradičních anket Skutek roku a Zlatá jeřabina. Nejlepší kulturní aktivitu i zdařilou péčí o kulturní dědictví vyhlásíme už podvacáté. Nominace je možné poslat do konce ledna. Více informací na www.kr-vysocina.cz/pocinroku.

Vysočina se připravuje na další jarní úklid

Opět po roce je tu Čistá Vysočina. Tradiční dobrovolnická aktivita, do které se zapojuje veřejnost, školy, spolky, firmy i obce, pomáhá našemu regionu s jarním úklidem. Registrace dobrovolníků s možností rezervace konkrétních úseků k úklidu je možná od 1. 1. do 29. 2. 2024 pod odkazem <https://www.kr-vysocina.cz/cistavysocina>. Sebrané odpadky na takto nahlášených úsecích silnic II. a III. třídy mimo obce odveze a jejich likvidaci zajistí spolupracující Krajská správa a údržba silnic Vysočiny. Ze silnic I. třídy potom ŘSD ČR. U ostatních úseků si musí odvoz a uložení zajistit sbírající po domluvě s vlastníkem pozemku. Vysočinu si uklidíme od 8. do 21. dubna 2024.

Euroklíč na více místech regionu

Kraj Vysočina podpořil zřízení dalších pěti eurozámků na frekventovaných místech v našem regionu. Osoby se zdravotním postižením nebo rodiny s malými dětmi tak mohou v případě potřeby rychle využít sociální nebo technická kompenzační zařízení. Nově jsou sociální zařízení opatřena eurozámkem zprovozněna v jihlavském multikině a další čtyři v novoměstské Vysočina Areně pod tribunou D. Kraj Vysočina má zájem další eurozámky umístit do vybraných obchodních domů nebo na spolupracující čerpací stanice na D1.

Vážení čtenáři,

přeji Vám, aby pro vás byl rok 2024 rokem především dobrých zpráv, odvážných a správných rozhodnutí a také rokem splněných přání.

Vítězslav Schrek
hejtman Kraje Vysočina

*Radostné vánoční svátky
a úspěšný rok 2024 plný
objevování krás Vysočiny
Vám přeje*

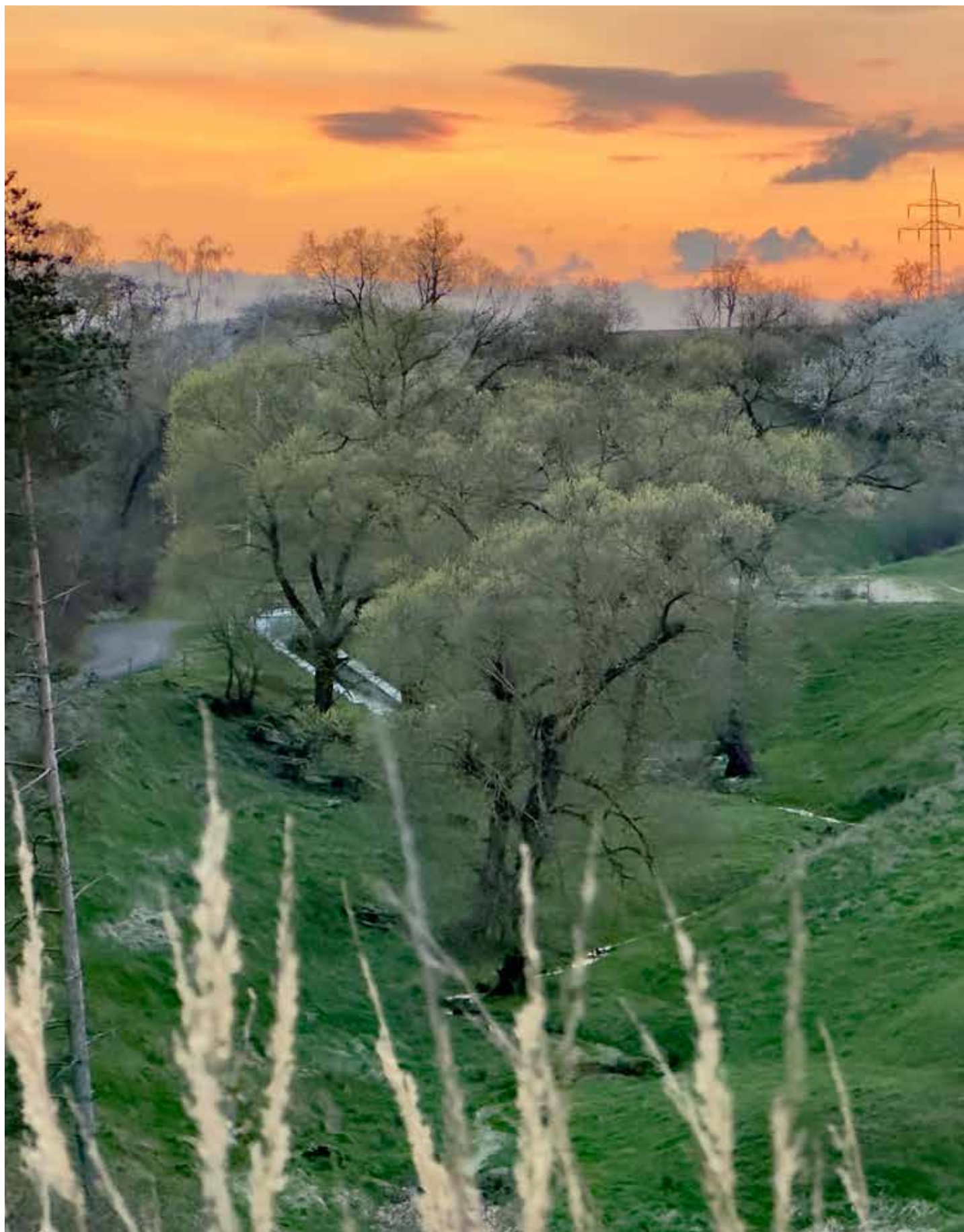
Kraj Vysočina

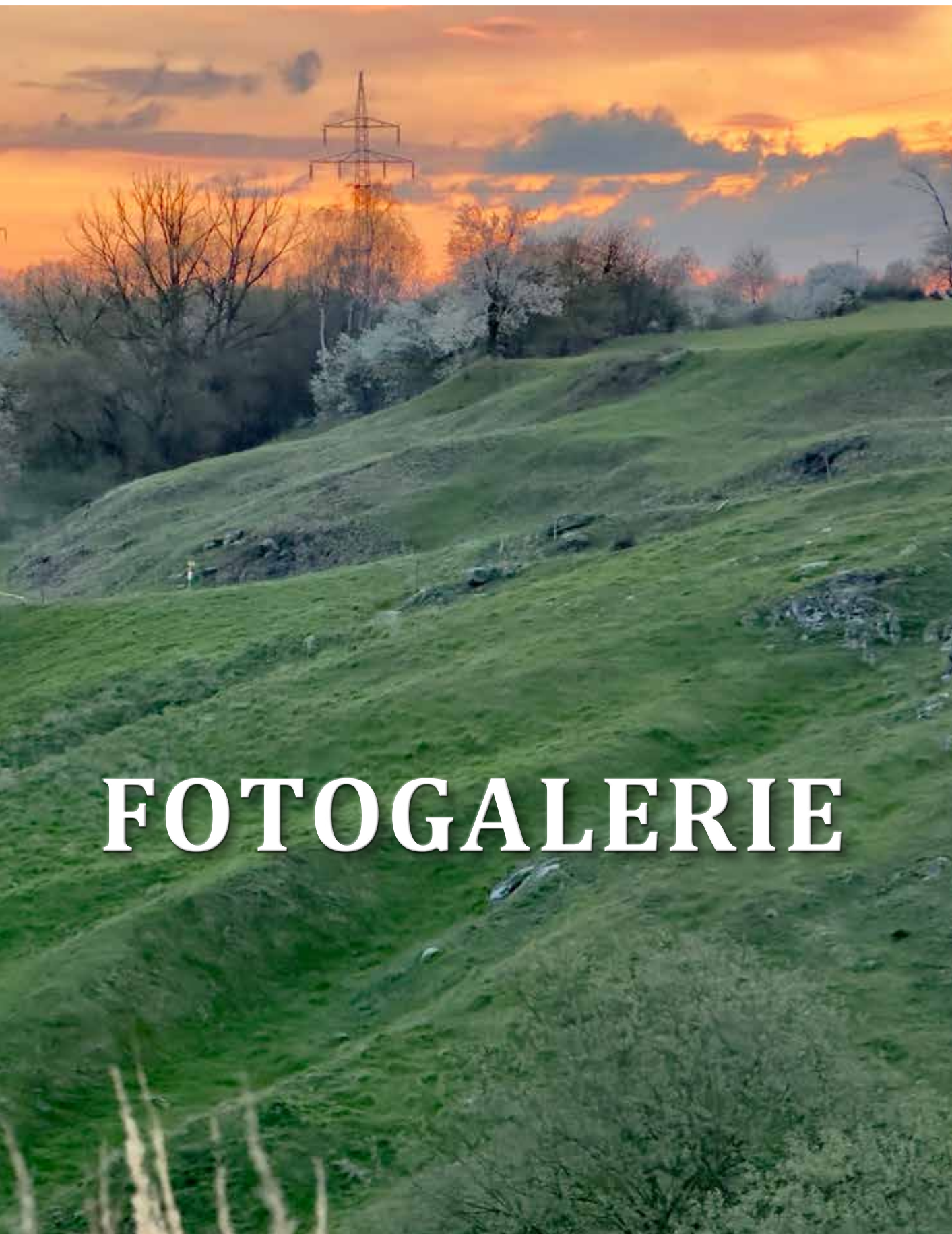
OTEVŘETE SI PŘEKVAPENÍ
Z NAŠEHO ADVENTNÍHO KALENDÁŘE
NAČTENÍM QR KÓDU NEBO NA

www.kr-vysocina.cz/pf

OTEVŘÍT VŠECHNA
PŘEKVAPENÍ
NAJEDNOU

Vybudování splaškové kanalizace a vodovodu

Zhotovení místní komunikace v lokalitě novostaveb

Krmení lesních zvířátek

Masopust

Dětský karneval

Čarodějnický oheň

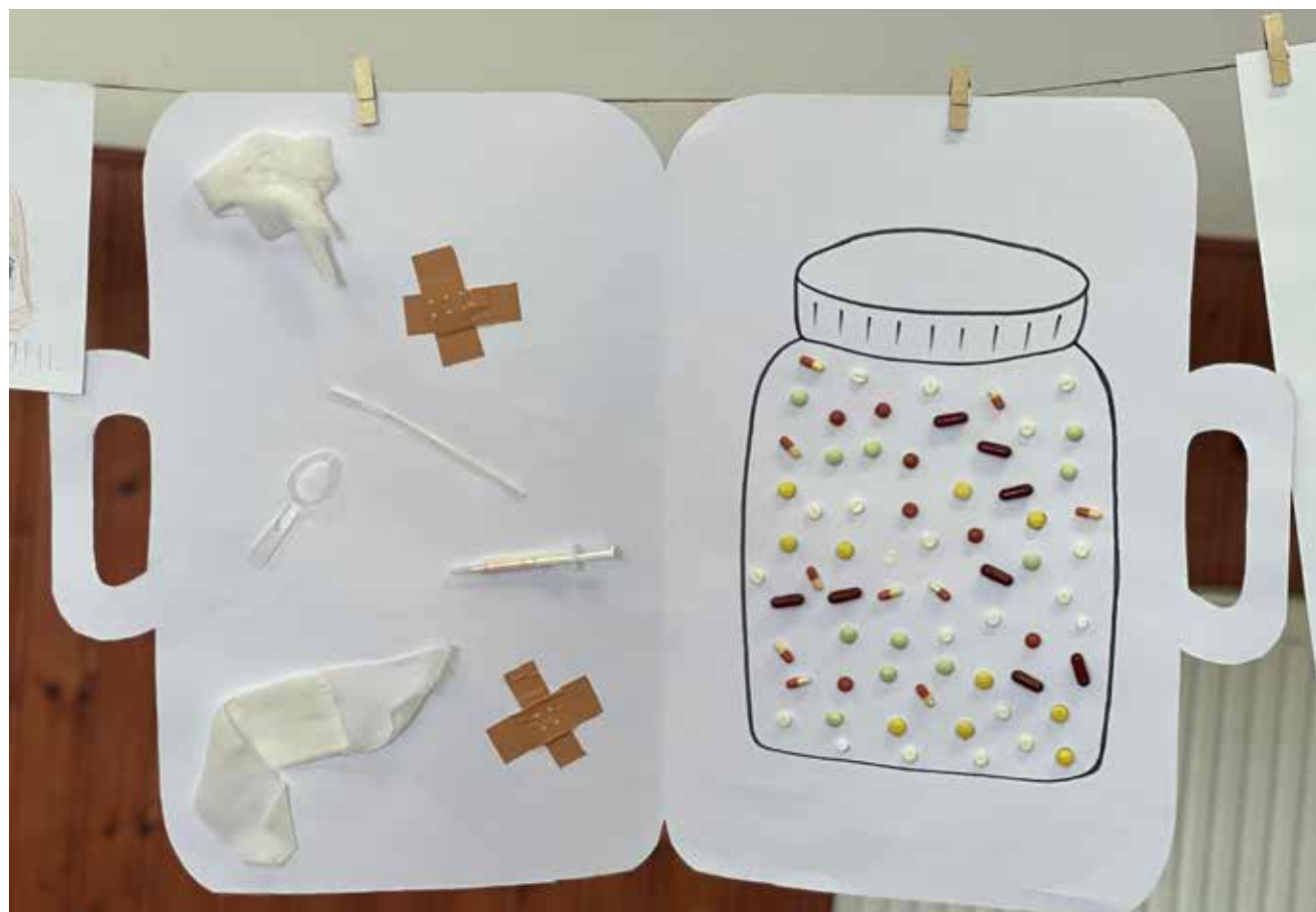

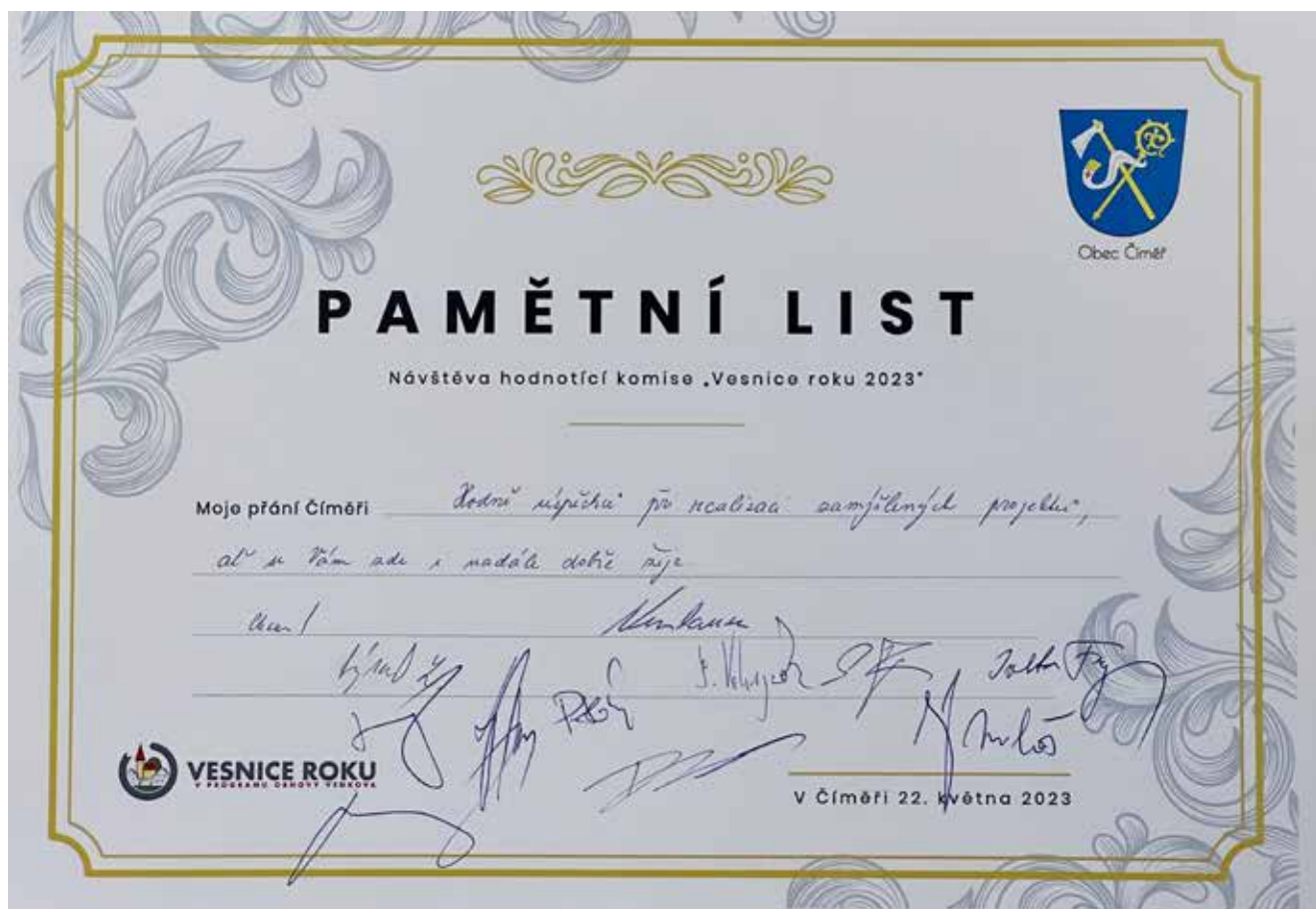
Vernisáž výstavy První pomoc hrou

Návštěva hodnotící komise Vesnice roku 2023

Ilustrátor Adolf Dudek

Naše ovečky

Stavění pouťové máje

Číměřská pouť

Odměna za vysvědčení

Mozkohrátky

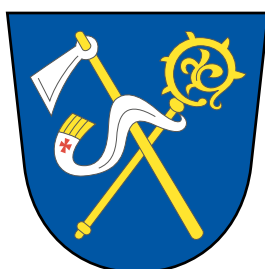

Rozloučení s prázdninami

Obec Číměř

VYDALA OBEC ČÍMĚŘ
prosinec 2023